

Diak

Ossi Hakala
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto
Sosionomi, kirkon nuorisotyön ohjaaja
Opinnäytetyö, 2022

**”SE ON VÄHÄN NIINKU SITÄ SEURAKUNNAN
SANOMAAKIN, ETTÄ JOKAINEN ON TERVETULLUT”**

**Nuorten aikuisten kokemuksia Pirkkalan seurakunnan järjestämästä
toiminnasta**

TIIVISTELMÄ

Ossi Hakala

”Se on vähän niinku sitä seurakunnan sanomaakin, että jokainen on tervetullut”
– Nuorten aikuisten kokemuksia Pirkkalan seurakunnan järjestämästä toiminnasta

51 sivua, 2 liitettä

Kevät, 2022

Diakonia-ammattikorkeakoulu

Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto

Sosionomi, kirkon nuorisotyön ohjaaja

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kehittää seurakuntien nuorille aikuisille järjestämää toimintaa. Tavoitteena oli tutkia Pirkkalan seurakunnan toimintaan osallistuvien nuorten aikuisten kokemuksia siitä, miten seurakunnan nuorten aikuisten työ tukee kohderyhmän hengellisyyttä ja hyvinvointia. Lisäksi tavoitteena oli selvittää, mitä asioita nuoret aikuiset pitävät merkityksellisinä syinä osallistua Pirkkalan seurakunnan toimintaan. Opinnäytetyö on tehty yhteistyössä Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työstä vastaavien työntekijöiden kanssa.

Tutkimuksen aineisto koostui kuuden Pirkkalan seurakunnan toimintaan osallistuvan nuoren aikuisen haastattelusta. Aineisto kerättiin yksilöteemahaastattelulla ja analysoitiin sisällönanalyysillä.

Tutkimuksessa kävi ilmi, että Pirkkalan seurakunnan nuoret aikuiset ovat itseohjautuva, toimintaa itselleen ja toisille luova yhteisö, joka toimii vahvassa yhteistyössä seurakunnan nuorisotyön kanssa. Seurakunnan toimintaan osallistumiseen oli sekä sosiaalisia ja yhteisöllisiä kuin myös hengellisiä syitä. Nuorteniltoihin osallistuttiin pääasiassa sosiaalisista syistä, mutta seurakunnan järjestämille retkille osallistumisessa korostuivat enemmän hengelliset syyt.

Pirkkalan seurakunnassa nuorten aikuisten hyvinvointia pyritään tukemaan erityisesti osallisuuden keinoin. Toimintaan osallistumista pidettiin tärkeänä ja turvallisenä. Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työhön sisältyy paljon sekä ohjattuja että spontaaneja keskustelutilaisuuksia, jotka tutkimuksen mukaan ovat merkityksellisiä hyvinvoinnin ja hengellisyyden tukemisessa.

Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten toiminnassa hengellisyyttä koettiin erilaisissa hartauksissa ja keskusteluissa. Hartaushetkiä pidettiin sopivan hengellisinä. Osa haastateltavista oli sitä mieltä, että haluaisi kokea hengellisyyttä enemmän. Synnintunnustusta ja ehtoollista pidettiin tärkeänä. Jumalanpalveluksiin ei osallistuttu.

Asiasanat: nuori aikuisuus, hyvinvointi, hengellisyys

ABSTRACT

Ossi Hakala

“It’s kind of the message of the church that everyone is welcome” – Experiences of young adults from the activities organized by the parish of Pirkkala

51 pages, 2 appendices

Spring, 2022

Diaconia University of Applied Sciences

Bachelor’s Degree Programme in Social Services

Christian Youth Work

Bachelor of Social Services

The purpose of this thesis was to develop activities that congregations organize for young adults. Especially, to study the experiences the young adults had on the activities organised by the Pirkkala parish for them and how the activities met the need to support the spirituality and well-being of the target group. In addition, to find out what issues young adults consider relevant reasons for participating in activities of the parish. The thesis was made in collaboration with the employees of the Pirkkala parish who are responsible for the work with young adults.

The data of this study consisted of six interviews of the young adults participating in activities of Pirkkala parish. The data was collected with individual thematic interviews and analysed with content analysis.

The study showed that the young adults of the Pirkkala parish are a self-directed community that creates activities for themselves and for others. They collaborate a lot with the parish youth work. There were social and communal as well as spiritual reasons for participating in the church's activities. The participation in the youth evenings was mainly for social reasons. Participation in the trips organized by the parish was more frequent for spiritual reasons.

In the Pirkkala parish, the well-being of young adults is supported especially with participation. Participation in the activities was felt to be important and safe. The activities of young adults in the parish include many guided and spontaneous discussions, which, according to the study, are important in supporting well-being and spirituality. In the parish activities spirituality was felt in spiritual events and in discussions. These events were felt to be spiritual enough even though some respondents answered that they would like to have more. Confession and the communion were considered important. They did not worship.

Keywords: young adulthood, well-being, spirituality

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	4
2 NUORI AIKUISUUS JA SEURAKUNTA	5
2.1 Nuoret aikuiset ihmisryhmänä	5
2.2 Nuoret aikuiset kirkosta eroajina	6
2.3 Nuoret aikuiset seurakunnan toimintaan osallistujina	7
2.4 Monipuolinen seurakunta jokaisen yhteisönä.....	8
3 HENGELLISYYDEN JA HYVINVOINNIN TUKEMINEN	10
3.1 Hyvinvointi ja nuori aikuisuus	10
3.2 Osallisuus merkittävänä hyvinvoinnin tukijana	11
3.3 Hengellisyys ja nuori aikuisuus	12
3.4 Hengellisyden vaikutus hyvinvointiin	13
4 TUTKIMUKSEN TARKOITUS JA TAVOITTEET.....	14
5 PIRKKALAN SEURAKUNTA	15
6 TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN.....	16
6.1 Laadullinen tutkimus ja teemahaastattelu tutkimusmenetelmänä	16
6.2 Tutkimusaineiston kerääminen	18
6.3 Aineiston käsittely ja analyysi.....	18
7 TULOKSET	20
7.1 Millaiseen toimintaan nuoret aikuiset osallistuvat?.....	20
7.2 Syitä toimintaan osallistumiselle	21
7.3 Hyvinvoinnin tukeminen	23
7.4 Hengellisyden tukeminen	27
8 JOHTOPÄÄTÖKSET	32
9 POHDINTA	36
9.1 Eettisyys ja luotettavuus.....	36
9.2 Ammatillinen kasvu	39
9.3 Jatkotutkimusideat	41
LÄHTEET.....	42
LIITTEET	49

1 JOHDANTO

Nuori aikuisuus on elämänvaihe nuoruuden ja aikuisuuden välissä. Yleensä se määritellään sijoittuvan suunnilleen ikävuosiin 18–29. Nuoren aikuisuuden tunnusomainen piirre on elämässä tapahtuvat muutokset. Nämä elämässä tapahtuvat muutokset kuten muuttaminen toiselle paikkakunnalle, työllistyminen tai avioituminen irtaannuttavat nuoria aikuisia nuoruuden yhteisöistä.

Kun vanhat yhteydet katkeavat, katkeaa usein myös seurakuntayhteys. Merkittävä osa kirkosta eroajista on nuoria aikuisia. Toisaalta osa nuorista aikuisista päättää pohdinnan tuloksena pysyä seurakunnan jäsenenä (Tervo-Niemelä, 2017, s. 137–138).

Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työtä on jo usean vuosikymmenen ajan pidetty onnistuneena. Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää niitä asioita, joita Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työssä pidetään tärkeänä, ja sitä, kuinka Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työ onnistuu kohderyhmän hyvinvoinnin ja hengellisyyden tukijana.

Tutkimuksen tarkoituksena on kehittää seurakuntien nuorille aikuisille järjestämää toimintaa. Tavoitteena on tutkia Pirkkalan seurakunnan toimintaan osallistuvien nuorten aikuisten kokemuksia siitä, miten seurakunnan nuorten aikuisten työ tukee heidän hengellisyyttään ja hyvinvointiaan. Lisäksi tavoitteena on selvittää, mitä asioita nuoret aikuiset pitävät merkityksellisinä syinä osallistua Pirkkalan seurakunnan toimintaan.

2 NUORI AIKUISUUS JA SEURAKUNTA

2.1 Nuoret aikuiset ihmisryhmänä

Nuori aikuisuus on käsitteenä vaikeasti määriteltävä. Eri yhteyksissä nuorena aikuisena pidetään hieman eri ikäisiä ihmisiä. Nuorisolaissa nuorena pidetään alle 29-vuotiasta (L 1285/2016). Kansalaisuuslaki puolestaan määrittelee nuoren 18–22-vuotiaaksi (L 359/2003). Nuoret itse mieltävät aikuisuuden alkavan 18 vuoden iässä (Myllyniemi & Berg, 2014, s. 14–17). Yhdysvaltalainen psykologian professori Jeffrey Arnett määrittelee nuoren aikuisuuden sijoittuvan suunnilleen ikävuosiin 18–29. Joka tapauksessa nuori aikuisuus on elämänvaihe nuoruuden ja aikuisuuden välissä. (Arnett, 2015, s. 6–7.) Kirkossa nuoresta aikuisesta puhuttaessa tarkoitetaan yleensä 18–29-vuotiaita ihmisiä. Kirkossa nuorena aikuisena pidetään henkilöä, jota seurakunnan nuorisotyö ei enää tavoita (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, 2012, s. 163; Häkkinen, 2009, s. 12–13; Kirkkohallitus, 2012-a, s. 48–49).

Ihmisjoukkona nuoret aikuiset ovat heterogeeninen ryhmä, johon kuuluu eri elämäntilanteissa, eri lähtökohdista lähteneitä ja eri arvomaailmoissa eläviä ihmisryhmiä (Hauta-aho & Tornivaara, 2009, s. 19–26). Nuoren aikuisuuden tunnusomainen piirre on elämässä tapahtuvat muutokset. Esimerkiksi merkittävä osa nuorista aikuisista muuttaa toiselle paikkakunnalle opiskelujen takia (Tilastokeskus, 2020-a; Arnett, 2015, s. 6–7). Myös ensiasunnon ostaminen, avioituminen ja esikoislapsen syntymä ovat yleisimpiä ennen kolmenkymmenen ikää (Tilastokeskus, 2020-b, 2020-c, 2021-a).

Tässä opinnäytetyössä nuorella aikuisella tarkoitetaan 18–29-vuotiaita henkilöitä. Tutkimukseen pyrittiin valitsemaan nuoria aikuisia mahdollisimman erilaisista elämäntilanteista.

2.2 Nuoret aikuiset kirkosta eroajina

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon jäsenmäärä on vähentynyt tasaisesti viime vuosina. Vuonna 2020 Suomessa kirkkoon kuului 67 prosenttia väestöstä. Vuodesta 2000 jäsenten osuus väestöstä on vähentynyt 18 prosenttiyksikköä. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, 2021-a.) Vuonna 2021 kolmannes kirkosta eroavista oli 20–29-vuotiaita (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, 2021-b.) Kirkkohallituksen julkaisemassa isostoiminnan linjauksessa ollaankin huolissaan siitä, osataanko juuri nuorten aikuisten ikäryhmää ottaa riittävästi huomioon (Kirkkohallitus, 2016, s. 61).

Kati Tervo-Niemelä (2017, s. 137–138) on tutkimuksessaan havainnut kirkosta eroamisen olevan yleistä juuri nuorten aikuisten keskuudessa. Tervo-Niemelän tutkimuksen mukaan nuoret aikuiset pohtivat paljon kirkon jäsenyyttä – kirkosta eroamista tai jäsenenä pysymistä. Tutkimuksen mukaan vain kolmannes nuorista aikuisista ei ollut pohtinut kysymystä kirkon jäsenyydestä. Puolestaan niiden osuus, jotka pohdinnan seurauksena olivat päätyneet joko eroamaan kirkosta tai pysymään kirkon jäsenenä, oli nuorten aikuisten joukossa kasvanut.

Tärkeimpiä syitä kirkon jäsenenä pysymiseen ovat kirkolliset toimitukset, kuten kaste ja avioliittoon vihkiminen (Hauta-aho & Tornivaara, 2009, s. 95–97). Nämä ovat juuri niitä toimituksia, jotka usein ovat ajankohtaisia nuorena aikuisuudessa.

Tervo-Niemelän tutkimuksen mukaan yleinen syy kirkosta eroamiseen on nuorilla aikuisilla kokemus siitä, etteivät he usko kirkon opetukseen. Useat kirkosta eronneet mainitsevat eroamisensa syyksi uskon puutteen ja tunteen kirkon merkityksettömyydestä itselle. Myös kirkollisvero, kokemus kirkon palveluiden tarpeettomuudesta itselle sekä oma näkemys – etenkin liian suvaitsemattomasta kirkosta mainitaan huomattavan usein syynä kirkosta eroamiseen. (Tervo-Niemelä, 2017, s. 140–141.)

Isostoimintaan tai muuhun kirkon nuorisotyön toimintaan osallistuminen ei takaa sitä, etteikö nuori myöhemmin päättäisi erota kirkosta. Tervo-Niemelän tutkimus

osoittaa, että osa kirkosta eronneista on aiemmin osallistunut aktiivisesti seurakunnan toimintaan. Useampi kuin joka kymmenes isostoiminnassa vuosia mukana olleesta nuoresta eroaa myöhemmin kirkosta. Kuitenkin ne, jotka eivät osallistu isostoimintaan tai osallistuvat siihen vain lyhyen aikaa, eroavat kirkosta todennäköisemmin kuin toimintaan aktiivisesti osallistuvat. (Tervo-Niemelä, 2017, s. 140–141.)

Miltei kaksi kolmasosaa isostoimintaan osallistuvasta nuoresta kertoo haluavansa osallistua isostoiminnan päätyttyä myös muuhun seurakunnan toimintaan. Tähän aikuisten jäsentensä yhteisöllisyyden kaipuuseen ei monissa luterilaisissa seurakunnissa vastata. Mikäli kokemus yhteisöllisyydestä katkeaa myös suhtautuminen yhteisöön usein muuttuu, aiheuttaen kirkosta etääntymisen. (Kirkkohallitus, 2016, s. 61; Porkka, 2021.)

Aktiivisten osallistujien väheneminen ja ikääntyneisyys on yksi kirkon tulevaisuuden haasteista. Kirkon tutkimuskeskus selvitti vuosina 2012–2015 suomalaisten sitoutumista kirkkoon. Tutkimushankkeen mukaan suurin osa kirkon aktiivisista jäsenistä on yli 50-vuotiaita – pääosin eläkeläisiä, joiden lapset eivät asu enää kotona. Puolet suomalaisista osallistui seurakunnan toimintaan korkeintaan kerran vuodessa. Tästä ryhmästä noin kaksi kolmasosaa on alle 30-vuotiaita. (Salminen, i.a., s. 40–42, s.44–45.) Erityisesti lapsettomia nuoria aikuisia tuntuu kirkon olevan vaikea tavoittaa (Pöyhönen, 2019, s. 70). Ne, jotka eivät osallistu lainkaan seurakunnan toimintaan, pohtivat kirkosta eroamista huomattavasti enemmän kuin ne, jotka osallistuvat toimintaan edes kerran vuodessa (Salminen, i.a., s. 49–50).

2.3 Nuoret aikuiset seurakunnan toimintaan osallistujina

Nuorten aikuisten näkyvyyttä seurakunnassa pidetään tärkeänä osana nuorisotyötä. Seurakunta on yhteisö, jonka yksi tarkoitus on tukea nuorten kasvua. Luottettavien ja turvallisten aikuisten merkitys on suuri nuorten kasvun tukemisessa. (Kirkkohallitus, 2016, s. 20–21, s. 43, s. 68.) Nuoret aikuiset voivat siis osaltaan

olla tukemassa nuorten kasvua. Turvallisessa hengellisessä yhteisössä nuorella on myönteisiä suhteita kodin ulkopuolisiin aikuisiin (Kirkkohallitus, 2016, s. 22).

Nuoret aikuiset voivat toimia nuorille esimerkkinä seurakuntalaisuudesta isos- ja nuorten toiminnan jälkeen. Grönlund (2017, s.121) ja isostoiminnan linjaus (Kirkkohallitus, 2016, s. 25–36) korostavat sitä, että nuorten toimintaan olisi hyvä ottaa mukaan eri alojen työntekijöitä, mutta myös vapaaehtoisia ja muita vastuunkantajia nuorten linkittämiseksi muuhunkin seurakunnan toimintaan. Nuorten aikuisten roolina on työntekijöiden kanssa tukea ja rohkaista nuoria toteuttamaan itseään ja suunnittelemaan itselleen mielekästä toimintaa.

Nuoria aikuisia voidaan pitää avainryhmänä kirkon toiminnassa ja heitä tulisi kuulla seurakunnan toiminnan kehittämiseksi (Modéus, 2014, s. 41; Kirkkohallitus, 2012-a, s. 22, s. 48–49; Kirkkohallitus, 2012-b, s. 12; Hauta-Aho & Tornivaara, 2009, s. 15–16). Seurakuntalaisen roolin tulisi olla aiempaa suurempi, niin että seurakuntalaisten omaa osaamista voitaisiin hyödyntää toiminnan uudistamisessa (Pöyhönen, 2019, s. 53–54).

Yhteisöllisyyden kokemuksella on suuri merkitys vapaaehtoisuudessa. Vapaaehtoisuutta voidaan pitää merkityksellisen yhteisön aikaansaama lopputuloksena. (Arikka & Naatus, 2019, s. 122–123, s. 127.) Modéus (2012, s. 41–42, s. 101–102) kertoo vapaaehtoisuuden syntyvän ihmisen luontaisesta tarpeesta vaikuttaa asioihin. Turvallinen, merkityksellinen ympäristö synnyttää ihmisessä halun toteuttaa itseään ja tuntee itsensä tarpeelliseksi. Seurakunnassa pitää olla mahdollista toteuttaa itseään. Toisaalta täytyy muistaa, että tärkeää on myös halutesaan saada olla mukana vain osallistujana

2.4 Monipuolinen seurakunta jokaisen yhteisönä

Sosiaalisten tarpeiden täyttäminen on keskeinen syy, jonka takia nuoret aikuiset osallistuvat seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan (Wathén, 2006, s. 186–187). Tämä on mahdollista, mikäli seurakunta edustaa nuorille aikuisille turvallisuutta, merkityksellistä yhteisöä ja yhteenkuuluvaisuutta. (Modéus 2014, s. 101–

102.) Tämä liittyy erityisesti siihen, että yhteisöllisyys ja asioiden jakaminen ovat nuoria aikuisia kiinnostavia asioita. Näyttää kuitenkin siltä, että tällaisia asioita on vaikea löytää periteisten kirkkojen nuorille aikuisille kohdentamasta toiminnasta. (Porkka, 2021.)

Wathénin (2006, s. 188) tutkimuksen mukaan nuoret aikuiset pitävät myös hengellistä antia tarjoavia tilaisuuksia kuten jumalanpalveluksia ja musiikkitilaisuuksia kiinnostavina. Nuoret aikuiset haluavat kuitenkin itse päättää sen, missä määrin he osallistuisivat seurakunnan hengellisiin sisältöihin. Kirkkohallituksen julkaisemassa Aikuiset seurakuntalaisina julkaisussa (Kirkkohallitus, 2012-b, s. 19–20) mainitaankin, että seurakuntien olisi hyvä pohtia sitä, kuinka ne voisivat olla tukemassa nuorten aikuisten kasvamista messuun ja kuinka heitä voitaisiin tukea jumalanpalveluksen merkityksien oivaltamisessa ja syventämisessä.

Vaikka yhteisö olisikin ensisijaisesti sosiaalinen yhteisö ei tämä sulje pois sen mahdollisuutta uskonnollisuuteen. Mark Scanland (2017) on tutkinut erilaisia kristillisiä yhteisöjä Englannissa. Tutkimuksessaan hän kertoo nuorten ryhmästä, jossa tarkoituksena on luoda nuorille kokemus turvallisesta yhteisöstä. Yhteisössä keskitytään siihen, että nuorten ajatuksia kuullaan ja heitä ymmärretään. Tärkeää on kokemus siitä, että nuori saa olla oma itsensä. Scanlandin mukaan ryhmä tavoittaa ihmisiä, jotka eivät koe uskovansa Jumalaan. Toisaalta yhteisöön kuuluu myös sellaisia nuoria, jotka ovat kaivanneet turvallista ympäristöä harjoittaa uskonnollisuutta ja keskustella uskonnollisista asioista. Turvallisessa yhteisössä nuoret ovat voineet jakaa ajatuksiaan ja keskustella uskonnollisista aiheista sekä ohjaajan kanssa että keskenään. Kokoontuva ryhmä antaa nuorille näkökulmia yhteisöllisestä kirkosta – sellaisesta kirkosta, jota nuoret eivät ole yhteisön ulkopuolelta voineet havaita. (Scanland, 2017, s. 141–177.)

3 HENGELLISYYDEN JA HYVINVOINNIN TUKEMINEN

3.1 Hyvinvointi ja nuori aikuisuus

Hyvinvointi on perinteisesti jaettu kolmeen osatekijään: terveyteen, materiaaliseen hyvinvointiin sekä koettuun hyvinvointiin (Vaarama ym. 2010, s. 11–14). Nuorten aikuisten elämäntyytyväisyystutkimuksessa suurimpina hyvinvointiin vaikuttavina tekijöinä näyttäytyvät materiaallinen hyvinvointi ja terveys. Vaikutusta, joskin vähäisempää oli myös koetulla hyvinvoinnilla. (Kallunki & Lehtonen, 2012, s. 363–365.)

Materiaalista hyvinvointia tarkastellessa nuoret aikuiset ovat riskiryhmässä. Nuorten aikuisten työttömyysaste on korkeammalla tasolla, kuin muilla työikäisillä aikuisilla (Eurostat, 2022). Nuorten aikuisten nettovarallisuus on selkeästi keskiarvoa alempi. Etenkin yhden hengen talouksissa asuvat nuoret kärsivät toimeentulo-ongelmista. Yli puolet yhden hengen talouksissa asuvista kertoo yllättäviin menoihin varautumisen olevan mahdotonta. (Tilastokeskus, 2021-b, 2021-d.) Toimeentulotukiasiakkuuskin on yleisintä juuri nuorilla aikuisilla (Raittila, ym. 2018, s. 4–5).

Terveyteen vaikuttavat elintavat vakiintuvat nuorena aikuisena. Tärkeää on pyrkiä ehkäisemään huonojen, terveyttä heikentävien, elintapojen kertymistä samoille ihmisille. (Terveyden ja hyvinvoinninlaitos, 2019, s. 8.) Koronapandemia on heikentänyt erityisesti nuorten aikuisten hyvinvointia. Monet nuoret aikuiset kokevat sosiaalisen eristäytymisen kuormittavuuden heikentäneen hyvinvointiaan. (Suomen mielenterveys ry, 2021.)

Hyvinvointi ei ole riippuvainen pelkästään terveydestä ja elintasosta, vaan siihen vaikuttaa myös koettu hyvinvointi – ihmisen olettamus siitä, millainen hänen terveytensä ja elintasonsa tulisi olla. (Vaarama ym. 2010, s. 11–14). Hyvinvointitutkimuksissa on havaittu nuorten aikuisten koetun hyvinvoinnin olevan polarisoitunutta. Tutkimuksissa korostuvat selvästi ”menestyjät” ja ”syrjäytyjät”. (Kallunki & Lehtonen, 2012, s. 359–361.)

Koettua hyvinvointia voidaan tarkastella sosiaalisten suhteiden, elämänlaadun, turvallisuuden ja osallisuuden kautta (Karvonen, 2019, s. 97–100). Erityisesti sosiaaliset suhteet ovat tärkeä tekijä nuorten aikuisten kokemaan hyvinvointiin. (Kallunki & Lehtonen, 2012, s. 359–361.) Hyvinvoinnin kannalta merkityksellistä on, että ihminen saa jokapäiväisessä elämässään kokea saavutuksia ja itselleen tärkeitä suorituksia (Burney ym., 2017, s. 1481). Erityisesti koettuun hyvinvointiin seurakunnan nuorten aikuisten työssä voidaan vaikuttaa.

3.2 Osallisuus merkittävänä hyvinvoinnin tukijana

Osallisuuden käsite on laaja, ja se koostuukin monista pienistä asioista: sosiaalisista suhteista, huomioduksi ja kuulluksi tulemisesta, keskusteluista, kohtaamisista, vaikuttamisesta, yhteenkuuluvuuden tunteesta (Isola ym., 2012, s. 3; Särkelä-Kukko 2014, s. 36).

Yhteisössä osallisuus ilmenee lopulta vapaaehtoisuutena, vastuun ottamisena ja haluna vaikuttaa. Mikäli ihminen ei itse saa vaikuttaa itseään koskeviin asioihin, vieraantuu tämä lopulta yhteiskunnasta ja sosiaalisista suhteista. Yhteisö voi osaltaan olla tukemassa osallisuutta. Hyvässä yhteisössä ihminen tulee kuulluksi ja voi jakaa mielipiteitään. Tämä lisää yhteenkuuluvuuden tunnetta. Hyvässä yhteisössä ihmisellä on myös vapaus toteuttaa itseään. (Särkelä-Kukko 2014, s. 36, s. 41–42.) Hyvinvoinnin kannalta on merkittävää, että ihminen voi hyödyntää omaa osaamistaan ja luovuuttaan toiminnassa, johon osallistuu (Isola ym., 2012, s. 3). Osallisuus pienentää syrjäytymisen riskiä. (Pajula, 2014, s. 11; Rouvinen-Willenius, 2014, s. 56–57). Yksi nuorisolain (L 1285/2016) tavoitteista on edistää alle 29-vuotiaiden osallisuutta.

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon verkkosivuilla kerrotaan osallisuuden lisäämisen olevan seurakuntien keskeinen pyrkimys. Verkkosivuilla kerrotaan, että osallisuutta pyritään lisäämään yhteisöllisyyden ja yhdessä tekemisen keinoin. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, i.a.-a.)

3.3 Hengellisyys ja nuori aikuisuus

Kristillinen kasvatus ja kristillisen sanoman julistaminen on seurakunnan lainmukainen tehtävä (L1054/1993). Isoskoulutuksen linjauksessa kehoitetaan huomioimaan nuoren uskon ja hengellisen kasvun tukeminen. Tätä tukemista tapahtuu harvoin seurakunnan ulkopuolella. Myös aikuisen tulee kokea seurakunta turvallisena hengellisenä yhteisönä, jonne tuntee kuuluvansa. (Kirkkohallitus, 2016, s. 47–48, s. 61.)

Suomen evankelis-luterilainen kirkko määrittelee hengellisyyden, eli spiritualiteetin, tarkoittavan uskon käytännöllistä harjoittamista. Erityisesti harjoittaminen tapahtuu yhdessä muiden kristittyjen kanssa. Osana hengellistä elämää voidaan pitää messuun osallistumista, yhteyden kokemista muihin uskoviin, hartaushetkiä, hiljaisuutta, rukousta tai Raamatun lukemista. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, i.a.-b) Hengellisyyttä voidaan harjoittaa myös pohdiskelemalla, meditoimalla tai lukemalla hengellistä kirjallisuutta (Anand ym., 2013, s. 161.)

Kirsi Tirrin mukaan hengellisyys, voidaan jakaa neljään ulottuvuuteen: arvojen, mysteerin, tietoisuuden ja yhteisöllisyyden tuntemiseen. Arvojen tuntemisella tarkoitetaan yhteyttä omiin tunteisiin. Mysteerin tuntemisella tarkoitetaan luonnon ja arjen ilmiöiden ihmettelyä. Tietoisuuden tunteminen saattaa ilmetä esimerkiksi tietoisien läsnäolon taitoina tai flow-tilana. Yhteisöllisyyttä puolestaan voidaan kokea vaikkapa näitä kokemuksia jaettaessa. (Tirri, 2006, s. 295–298.) Panu Pihkala kertoo hengellinen-sanaa käytettävän kuitenkin usein vasta, kun tarkoitetaan erityisen hengellisestä (Pihkala, 2017, s. 71–73).

Nuoret aikuiset pohtivat omaa uskonnollista identiteettiään muita ikäluokkia enemmän (Arnett, 2015, s. 212). Tirrin tutkimuksen mukaan nuoret aikuiset kokevat hengelliset arvot merkityksellisinä. Tärkeinä asioina nuoret aikuiset pitävät muun muassa hiljentymistä sekä arvojen ja elämän tarkoituksen pohtimista. Myös yhteisöllisyys ja rauhan edistäminen koetaan tärkeänä. Tutkimuksen mukaan kirkkoon kuuluvat nuoret pitävät yhteisöllisyyttä ja yhteisiä hiljentymisiä tärkeämpänä kuin nuoret, jotka eivät kuulu kirkkoon. (Tirri, 2006, s. 303.) Ihmiset, jotka osallistuvat seurakunnan toimintaan vain vähän, kokevat uskon ja

hengellisyyteen liittyvät kysymykset etäisinä. (Salminen, i.a., s. 49.) Hengellinen keskustelu on koettu yhteiskunnassa tabuna. (Anand ym., 2013, s. 160).

Helena Kauppilan mukaan nuorisotyön hartauselämässä ei perustana tarvitse olla asioiden opettaminen. Sen sijaan tärkeää olisi luoda nuorelle tilaa tarkastella ja reflektoida omaa hengellisyyttään. Kauppila kertoo, ettei hengellisen elämän kuulu olla irrallinen osa toimintaa, vaan olla nimenomaan toiminnan ydin. (Kauppila, 2021.)

3.4 Hengellisyyden vaikutus hyvinvointiin

Kauppilan mukaan hengellisyyden tarkoituksena ei lähtökohtaisesti ole tuottaa hyvinvointia. Kauppila kuitenkin kertoo, että uskonnollisuuden ja hengellisyyden on useissa tutkimuksissa huomattu linkittyvän parempaan henkiseen hyvinvointiin ja elämänlaatuun. (Kauppila, 2021.)

Pandya Samtan tutkimuksesta ilmenee, että hengellisyys ja uskonnollisuus vaikuttavat positiivisesti hyvinvointiin ja mielenterveyteen. Tutkimuksesta huomataan hyvinvoinnin eri osa-alueiden vaikuttavan toisiinsa. Tällöin, ihmisen voidessa hyvin hengellisellä osa-alueella, vaikuttaa tämä myös ihmisen kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin. (Samta, 2015, s. 31.) Uskonnollisuudella on havaittu olevan parantavia vaikutuksia nuorten aikuisten terveydessä. Puolestaan niiden nuorten aikuisten joukossa, jotka eivät ole uskonnollisia, esiintyy muita enemmän terveysongelmia ja niihin vaikuttavia tekijöitä, kuten kannabiksen ja alkoholin käyttöä sekä tupakointia ja masennuksen oireita. (Anand ym., 2013, s.160–161.)

4 TUTKIMUKSEN TARKOITUS JA TAVOITTEET

Tutkimuksen tarkoituksena on kehittää seurakuntien nuorille aikuisille järjestää toimintaa. Tavoitteena on tutkia Pirkkalan seurakunnan toimintaan osallistuvien nuorten aikuisten kokemuksia siitä, miten seurakunnan nuorten aikuisten työ tukee heidän hengellisyyttään ja hyvinvointiaan. Lisäksi tavoitteena on selvittää, mitä asioita nuoret aikuiset pitävät merkityksellisinä syinä osallistua Pirkkalan seurakunnan toimintaan.

Tutkimuskysymykset ovat:

- 1) Mitä asioita pidetään merkityksellisinä syinä osallistua Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan?
- 2) Miten Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työ tukee kohderyhmän hyvinvointia?
- 3) Miten Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työ tukee kohderyhmän hengellisyyttä?

5 PIRKKALAN SEURAKUNTA

Toteutin opinnäytetyöni yhteistyössä Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työstä vastaavien työntekijöiden kanssa. Tampereen hiippakuntaan kuuluvassa Pirkkalan seurakunnassa on noin 14 000 jäsentä. Pirkkalan kunnan asukkaista noin 72 prosenttia kuuluu seurakuntaan. (Pirkkalan seurakunta, i.a.-a.) Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työ on verrattain aktiivista. Pirkkalan seurakunnan toiminnassa on mukana yli 300 nuorta aikuista (Pirkkalan nuori seurakunta, i.a.). Pirkkalan seurakunnan jäsenistä noin 1300 on 20–29-vuotiaita. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, 2021-b). Voidaan siis ajatella, että kaikista Pirkkalan seurakuntaan kuuluvista nuorista aikuisista noin viidennes osallistuu seurakunnan toimintaan. Evankelis-luterilaisen kirkon tilastoista ei selviä, minkä ikäiset ihmiset osallistuvat uskonnollisiin tilaisuuksiin. World Values -tutkimuksen mukaan 18–25-vuotiaista uskonnollisiin tilaisuuksiin osallistuu aktiivisesti vain kolme prosenttia. (Ketola, ym., 2007, s. 51–52.) Myös Niemelän pitkittäistutkimuksen mukaan vain kolme prosenttia nuorista aikuisista osallistuu hengelliseen tilaisuuteen vähintään kerran kuukaudessa. Vain joka kymmenes nuori aikuinen osallistuu hengelliseen toimintaan edes muutaman kerran vuodessa. (Niemelä, 2007, s. 146.) Näihin lukuihin verrattuna Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan osallistuu verrattain paljon nuoria aikuisia. Pirkkalan seurakunnassa on nimetty nuorten aikuisten toiminnasta vastaavat pappi ja nuorisotyönohjaaja (Pirkkalan seurakunta, i.a.-b; Pirkkalan nuori seurakunta, i.a.).

Seurakunnan nuortenillat ja nuorten tapahtumat ovat Pirkkalassa aina avoimia myös nuorille aikuisille. Nuortenilloissa käy kaiken ikäisiä nuoria ja nuoria aikuisia 15–40 vuoden väliltä. (Pirkkalan seurakunta, i.a.-b; Pirkkalan nuori seurakunta, i.a.).

Nuorille suunnatun toiminnan lisäksi Pirkkalan seurakunta tarjoaa myös nuorille aikuisille kohdennettua ohjelmaa. Esimerkkejä tällaisesta toiminnasta ovat erilaiset keskustelutilaisuudet, retket ja elokuvaillat. (Pirkkalan seurakunta, i.a.-b; Pirkkalan nuori seurakunta, i.a.).

Pirkkalan seurakunnan nuoret aikuiset ovat aktiivisia vastuunkantajia. Etenkin rippikouluissa, nuoret aikuiset koetaan Pirkkalan seurakunnassa korvaamattomina. (Köykkä, 2014, s. 211–213; Lossi, 2017; Pirkkalan seurakunta, i.a.-b.)

Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työntekijät osallistuivat tutkimuksen järjestämiseen valitsemalla haastateltavat, varaamalla haastattelutilat ja järjestämällä pääsyn haastattelutiloihin.

6 TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN

6.1 Laadullinen tutkimus ja teemahaastattelu tutkimusmenetelmänä

Opinnäytetyössä on tarkoitus kerätä aineistoa Pirkkalan seurakunnan nuorilta aikuisilta ja antaa heille mahdollisuus kertoa, mitkä asiat he kokevat merkitykselliseksi syiksi osallistua nuorten aikuisten toimintaan ja miten Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työ lisää kohderyhmän hyvinvointia ja kuinka se onnistuu kohderyhmän hengellisessä tukemisessa.

Koska pyrkimyksenä on pyrkiä ymmärtämään Pirkkalan seurakunnan nuorten toimintaan osallistuvien nuorten aikuisten ajattelua, valitsin tutkimusmenetelmäksi kvalitatiivisen eli laadullisen tutkimuksen. Laadullisen tutkimuksen tarkoitus ei ole selvittää totuuksia, vaan sillä pyritään ymmärtämään toimintaa ja tarjoamaan näkökulmia tapahtumista tai ilmiöistä (Alasuutari, 2011, s. 19–21, s. 29–31; Tuomi & Sarajarvi, 2018, s. 73–75).

Laadullisessa tutkimuksessa ei niinkään ole tärkeää tutkittavien lukumäärä. Tärkeämpää on se, että henkilöt, joilta tietoa kerätään, tietävät tutkittavasta aiheesta mahdollisimman paljon. Tämän vuoksi tiedonantajien valinta ei voi perustua sattunaisuuteen vaan sen tulee olla harkittua. (Tuomi & Sarajarvi, 2018, s. 73–75.) Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työntekijät valitsivat tutkimukseen kuusi Pirkkalan seurakunnan toimintaan osallistuvaa nuorta aikuista. Tutkimukseen

valittiin erilaisista taustoista lähtöisin olevia ja erilaisissa elämäntilanteissa eläviä nuoria aikuisia. Näin toimimalla pyrittiin saamaan tutkimukseen sekä mahdollisimman laaja edustus erilaisista nuorista aikuisista että mahdollisimman laaja-alainen tietämys ja kokemus Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työstä. Lääntään tutkimukseen osallistuvat olivat 18–29-vuotiaita.

Tutkimusaineiston keräsin puolistrukturoidulla yksilöhaastattelulla. Laadullisessa tutkimuksessa on tärkeää, että aineistonkeruumenetelmä on sellainen, joka tarjoaa tutkittavalle mahdollisuuden sanoittaa omia näkökulmiaan. Esimerkki tällaisesta aineistonkeruumenetelmästä on puolistrukturoitu haastattelu, eli teemahaastattelu. (Hirsjärvi & Hurme, 2008, s. 28; Hirsjärvi, ym., 2009, 161–164.) Teemahaastattelu on sopiva haastattelumuoto silloin, kun tutkitaan abstrakteja ilmiöitä (Puusa, 2020, s. 101–103).

Teemahaastattelussa edetään ennalta valittujen teemojen puitteissa, etukäteen valmisteltujen kysymysten avulla (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 63–67). Tutkija itse kysyy kysymykset ja merkitsee haastateltavan vastaukset muistiin. Haastattelumuotona teemahaastattelu on joustava ja tutkija voi tarvittaessa pyytää haastateltavaa tarkentamaan tai syventämään vastaustaan. Haastattelun ollessa joustavaa, voidaan kysymykset esittää tutkijan parhaaksi kokemassa järjestyksessä. Teemahaastattelussa on keskeistä saada käsiteltävästä aiheesta mahdollisimman paljon tietoa. (Puusa, 2020, s. 101–103; Hirsjärvi & Hurme, 2008, s. 34–35; Tuomi & Sarajärvi 2018, s. 85–88.)

Teemahaastattelussa pyritään keskustelumaiseen vuorovaikutukseen (Hirsjärvi & Hurme, 2008, s. 47–48). Yksilöhaastattelun uskon olevan paras mahdollisuus avoimen keskustelun aikaansaamiseksi. Ajattelin, että ryhmähaastattelu olisi saattanut aiheuttaa osassa haastateltavia haluttomuutta vapautuneeseen keskusteluun.

Tämän opinnäytetyön teemahaastattelun teemoja ovat nuorten aikuisten toiminta, hyvinvointi ja sen tukeminen sekä hengellisyys ja sen tukeminen. Haastattelussa mukailin haastattelurunkoa (Liite 1), jossa jokaiseen teemaan on kirjattu apukysymyksiä.

6.2 Tutkimusaineiston kerääminen

Pirkkalan seurakunta myönsi tutkimusluvan 24.9.2021. Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työntekijät kysyivät haastateltavien kiinnostusta osallistua tutkimukseen ja antoivat haastateltaville etukäteen tiedon tutkimuksen aiheesta, kuten suositeltua on (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 63).

Haastattelut tehtiin lokakuussa 2021. Yksi haastatteluista käytiin Teams-verkkopalustalla loput seurakunnan tiloissa pääosin ennen nuorteniltaa tai sen aikana. Jokaiseen haastatteluun varattiin aikaa noin yksi tunti.

Ennen haastattelua pyrin lievittämään haastateltavien jännitystä ja keventämään tunnelmaa tarjoamalla kahvia ja keskustelemalla arkisista asioista. Haastattelutiloiksi valitsimme rauhallisia tiloja. Ennen haastattelun alkua allekirjoitimme haastateltavien kanssa suostumuslomakkeen (Liite 2). Suostumuslomakkeen allekirjoituksen yhteydessä kerroin haastateltavan oikeuksista, haastattelun äänittämisestä sekä siitä, mihin aineistoa tullaan käyttämään ja miten sitä käsitellään jatkossa. Äänitin haastattelut sanelukoneella. Haastattelun päätyttyä kysyin haastateltavilta, millainen kokemus haastattelu heidän mielestään oli.

6.3 Aineiston käsittely ja analyysi

Parhaiten aineistoon soveltuvaksi analyysimenetelmäksi osoittautui sisällönanalyysi. Sisällönanalyysia voidaan käyttää analyysimenetelmänä kaikissa laadullisissa tutkimuksissa (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 78). Haastatteluaineisto koostui kuudesta, noin tunnin mittaisesta äänitteestä. Litteroin haastatteluaineiston sanatarkasti ottaen huomioon myös puheessa olleet poikkeuksellisen pitkät tauot. Taukojen kirjaamisella pyrin parantamaan aineiston luettavuutta. Sisällönanalyysissa äänensävyt tai taukojen pituudet eivät ole analyysin kannalta merkityksellisiä (Ruusuvuori & Nikander, 2017, s. 430). Litteroitua aineistoa kertyi 48 sivua. Litterointivaiheessa muutin haastattelut anonyymeiksi.

Luin aineiston useaan kertaan ja kirjasin siitä huomioitani. Aineiston jäsentelyssä ja analyysissä hyödynsin teemoittelua. Teemoittelu on yksi laadullisen tutkimuksen analyysimenetelmistä ja sitä voidaan pitää yhtenä sisällönanalyysin muotona. Teemoittelussa aineistosta nostetaan esiin tutkimustehtävän kannalta keskeisiä asiakokonaisuuksia ja usein esiintyviä tyypillisiä piirteitä. (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 79). Valikoin aineistosta teemoihin vahvimmin liittyviä asioita ja järjestelin niitä eri otsikoiden alle. Teemoittelun tukena käytin opinnäytetyön tutkimuskysymyksiä ja teorian tietoa. Teemoittelussa vastauksia tulkitaan ja verrataan teorian tietoon pyrkien ymmärtämään teemassa määriteltyä ilmiötä. Olennaista ei ole vastausten yleisyys tai lukumäärä, vaan se, mitä eri teemoista kerrotaan. (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 79.)

7 TULOKSET

7.1 Millaiseen toimintaan nuoret aikuiset osallistuvat?

Haastateltavista puolet kertoivat osallistuvansa Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan aktiivisesti tai viikoittain. Loput kertoivat osallistuvansa toimintaan satunnaisesti tai jopa epäaktiivisesti. Myös harvemmin osallistuvat kertoivat kokevansa itsensä Pirkkalan seurakunnan nuoriksi aikuisiksi ja yhteisöön kuulumisen olevan itselleen tärkeää. Osa harvemmin osallistuvista kertoi asuvansa kaukana Pirkkalasta.

Kummalista kuinka niinku se yhteisö pysyy, vaikka niinku ei enää kuulukaan siihen niinku seurakuntaan. Että, otetaan kuitenkin ihan sillee avosylin vastaan.

Haastateltavat kertoivat osallistuvansa nuorteniltoihin ja pitivänsä niitä merkittävänä osana Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten toimintaa. Haastateltavat kutsuivat nuorteniltoja nuorten aikuisten arkitoiminnaksi ja nuorten aikuisten viikoittaiseksi toiminnaksi. Nuortenillat miellettiin nuorisotyöksi, mutta olevan osaksi myös nuorten aikuisten työtä. Muukin nuorille suunnattu toiminta miellettiin nuorten aikuisten työksi.

Mulle oikeestaan seurakunta näyttäytyy nimenomaan tästä niinku nuorille suunnatussa työssä ja sit erityisesti niinku siihen nuorille suunnatun työn näissä niinku, miten niitä nyt kuvailisi, sivupoluissa.

Pirkkalassa mun mielestä on sillee, että siä ei niinku erotella. Et välillähän täällä on jopa enemmän nuoria aikuisia, kuin nuoria nuortenilloissa.

Haastateltavat pohtivat, että mikäli nuorteniltoihin ei olisi enää nuorena aikuisena saanut osallistua, olisi tuntunut, kuin olisi suljettu ulos yhteisöstä.

Mun mielestä se on tärkeätä ylipäätänsä niinku seuriksen ilmapiirin ja hengen kannalta, et jokainen on tervetullut. Ja se on vähän niinku sitä seurakunnan sanomaakin, mun mielestä aika keskeistä, että jokainen on tervetullut.

Toisena merkittävänä osana nuorten aikuisten työtä pidettiin seurakunnan järjestämät retket, joista haastateltavat puhuivat reissuina. Selkeästi nuorten aikuisten toimintana pidettiin nuorille aikuisille suunnattua vuosihuoltoreissua, mutta myös nuorten reissuissa ja rippikoulussa vapaaehtoisena toimimista pidettiin osana nuorten aikuisten toimintaa.

Nuorteniltojen ja erilaisten seurakunnan järjestämien retkien lisäksi haastateltavat nostivat esiin erilaisia nuorille aikuisille suunnattuja tilaisuuksia, kuten saunaillat, leffatreffit ja ehtoolliskeskustelut. Nuorten aikuisten työstä puhuttaessa haastateltavien vastaukset käsittelivät kuitenkin järjestäen joko nuorteniltoja tai seurakunnan järjestämiä retkiä. Muista nuorille aikuisille suunnatuista tilaisuuksista kerrottiin vain satunnaisesti tai kysyttäessä. Osa haastateltavista osallistui näihin muihin tilaisuuksiin säännöllisesti, osa erittäinkin harvoin.

Haastateltavat kertoivat osallistuvansa ainoastaan nuorten aikuisten toimintaan tai nuorille suunnattuun toimintaan, johon nuoret aikuisetkin ovat mukaan kutsuttuja. Rippikoulun vapaaehtoiset osallistuivat rippikoululaisten kanssa konfirmaatiomessuun. Muutamat kertoivat osallistuvansa joulukirkkoon. Muuhun seurakunnan toimintaan eivät haastateltavat kertoneet osallistuvansa.

7.2 Syitä toimintaan osallistumiselle

Haastateltavat korostivat yhteisön merkitystä Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan osallistumisessa. Etenkin nuorteniltoihin osallistumiseen merkittävä syy oli yhteisöllisyys. Haastateltavat kertoivat osallistuvansa nuorteniltoihin nähdäkseen kavereitaan ja muiden sosiaalisten syiden, kuten ihmisiin tutustumisen, takia. Osa haastateltavista kertoi seurakunnan toiminnassa tutuiksi tulleiden nuorten huomioimisen ja tukemisen tuntuvan itselleen merkitykselliseltä.

Kun on ollut leireillä ja muissa vastuuhommissa, niin sit sieltä niinku huomaa semmotteita tyyppejä, et ne vaikka kaipais sitä, et joku tulee vaikka niinku jutteleen. Sanoon vaikka 'moi' pelkästään. Et, vaikka niinku ite siitä ei niinku mitään saa muuta, kun hyvän mielen, mutta

se tuo myöskin semmosta niinkun merkityksellisyyttä niinku omaan elämään.

Nuorteniltoihin osallistumista perusteltiin myös sillä, että siitä on muodostunut tapa ja sen olevan osa arkea. Haastateltavat muistelivat siirtymän nuorisotyöstä mukaan nuorten aikuisten työhön tapahtuneen huomaamatta niin, että nuorteniltoihin osallistuminen on ollut osa arkea jo 15-vuotiaasta lähtien.

Hengellisyden kokemus ei ollut merkittävä syy osallistua nuorteniltaan. Haastateltavat kertoivat kuitenkin kokevansa hengellisyyttä nuortenilloissa, ja oman hengellisen tarpeensa täyttyvän tästä kokemisesta.

Erilaisille seurakunnan järjestämille retkille osallistuttiin osin yhteisöllisistä syistä, mutta ennen kaikkea retkille osallistumisen syynä korostuu tarve hengellisyden kokemiselle. Hengellisiä syitä pidettiin ensisijaisina syinä osallistua seurakunnan järjestämille retkille. Etenkin ne haastateltavat, jotka eivät asuneet Pirkkalassa, kertoivat pyrkivänsä osallistumaan retkille – vähintään nuorten aikuisten vuosi-huoltoreissuun. Tässä mielessä muista retkistä poikkeavat rippileirit. Ne haastateltavat, jotka kertoivat osallistuneensa vapaaehtoisina rippileireille, osallistuivat niille saadakseen uusia kokemuksia sekä opettamis- ja johtamiskokemusta. Rippikoulussa haluttiin tutustua uusiin ihmisiin. Merkityksellisenä pidettiin myös sitä, että rippikoulussa vapaaehtoisena toimiessaan pystyi seurakunnan työntekijöihin tutustumaan paremmin kuin missään muussa seurakunnan toiminnassa. Rippikoulun aiheet myös kiinnostivat rippileireille osallistuvia nuoria aikuisia.

Muuhun nuorten aikuisten toimintaan osallistuttiin yhteisöllisyyden ja toiminnan mielekkyyden takia. Osallistumiseen vaikutti sen tarjoama vaihtelu arkeen sekä se, että tilaisuudet on suunniteltu työssäkäyvän aikataulut huomioiden.

Yleisesti Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten toimintaa haastateltavat kuvasivat mielekkääksi ja mielenkiintoiseksi. Yksittäisten työntekijöiden merkitystä toimintaan osallistumiseen haastateltavat eivät ottaneet esiin haastattelussa. Haastateltavat kertoivat kokevansa seurakunnan työntekijät enemmän kavereina kuin työntekijöinä.

Ei täällä ees työntekijöitä ajattele sillee työntekijöinä, vaan ne on vaan niinku... No joo, ehkä nyt ne on työntekijöitä, mut kuitenkin sillee niinku ns. kavereita.

Haastateltavat kuvailivat Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten olevan itseohjautuva yhteisö. Tärkeänä pidettiin, että toimintaa sekä itselle että muille päästiin suunnittelemaan, toteuttamaan ja luomaan itse. Haastateltavat arvelivat, ettei Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työ kiinnostaisi heitä niin paljon, elleivät nuoret aikuiset pääsisi itse vaikuttamaan sen sisältöön.

7.3 Hyvinvoinnin tukeminen

Pirkkalan seurakunnassa nuorten aikuisten hyvinvointia tuetaan erityisesti osallisuuden keinoin. Haastateltavat pitivät seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan osallistumista itselleen tärkeänä ja kertoi kokevansa siihen osallistumisen turvallisenä.

Haastateltavat kertoivat Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työn vaikuttaneen hyvinvointiinsa positiivisesti, mutta heidän oli hankalaa arvioida, millä tavalla. Haastateltavat pitivät merkityksellisenä muiden ihmisten kohtaamista ja uusien kavereiden saamista.

Seurakunnan nuorten aikuisten työ on auttanut nuoria aikuisia kehittymään sosiaalisissa tilanteissa, mikä on heidän lisännyt itsevarmuuttaan. Itsevarmuuden kasvaminen on vähentänyt ahdistuksen ja stressin tunteita sosiaalisissa tilanteissa.

Kun mul on sitä ahdistusta ollut, niin sit niinkun sosiaalisten tilanteiden tämmöstä pelkoo ja tämmöstä. Et, mä oon niinkun seuriksen avulla periaattes päässy niistä niinku suurimmaks osaks niinkun eroon.

Nuorten aikuisten toiminnan kerrottiin sisältävän paljon keskustelua, jota pidettiin merkittävänä hyvinvoinnin tukijana. Keskustelun kuvailtiin olevan usein hyvin

arkista, mutta välillä puhuttiin myös vaikeammista aiheista. Toisinaan keskusteltiin myös elämän suurista kysymyksistä, uskosta ja Jumalasta.

Kyllä se varmasti niinku auttaa monessa asiassa päästä oman ikäisten ja sitten eri ikäluokkien kanssa jakaen näkökulmia moneen elämään koskevaan asiaan ja mahdollisesti puhumaan ongelmista ja muuten vaan kertoon, että miten elämässä menee.

Haastateltavat kertoivat Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten toiminnan olevan avarakatseista ja hyväksyvää. Haastateltavat pitivät toimintaa turvallisena ympäristönä asioista puhumiseen. Kokemus oli, että nuorten aikuisten toiminnassa työntekijöille ja muille nuorille aikuisille voi puhua kaikesta.

Todella avarakatseista tämä nuortenaikuisten yhteisö. Kaikki ymmärretään ja hyväksytään sellaisina, mitä ne on.

Joskus seurakunnan nuorten aikuisten toiminta on ollut suureksi avuksi elämän vaikeina hetkinä. Tärkeänä pidettiin tunnetta sitä, että työntekijät tuntevat toimintaan osallistuvat. Työntekijöille on ollut helppo puhua. Kokemus on, että työntekijöillä on tietämystä elämän ongelmatilanteista ja että heiltä saa niihin tukea.

Ollut vaikeata masennusta, niin on niinku helppo ollut niinku kertoo sitten siellä niinku työntekijöille, jotka on niinku työskennellyt aiheen kanssa [...] Pohjamudista on päästy aikalailla seuriksen avulla ylös.

Hyvinvoinnin tukijana myös yhteisöllä koettiin olleen merkitystä, mutta tässä yhteydessä yhteisön rooli on ollut se, että sen avulla on saanut hetkeksi muuta ajateltavaa ja huonot ajatukset pois mielestä. Kokemus oli, että toisinaan myös erilaisissa hartauksissa on muistutettu elämän tärkeysjärjestyksistä, mitä pidettiin hyvänä ja auttavana asiana.

Seuriksella on aina se niinku yhteisö, minne voi niinku mennä, kun on niinku vaikeeta. Ja siä niinku se pysyy ja sinne pääsee niinku hetkeksi pois siitä niinku pahasta olost.

Hartauksissa välillä niinkun muistutetaan asioista, jotka on niinkun tärkeitä. Ettei aina vatvo niissä omis ongelmista, vaan on silleen, et ei nää ny oo niin pahoja.

Haastateltavat kertovat saaneensa paljon uusia kavereita seurakunnan toiminnan kautta. Seurakunnan nuorten aikuisten työllä on ollut tärkeä rooli yhteisöjen ylläpitäjänä sekä kokoontumispaikkana toimimisessa.

Täällä tutustuu melkein joka vuosi aina uusiin ihmisiin ja sitten näkee tietysti aina niitä samojakin kavereita.

Yläasteelta on jäänyt sillee vaan pari kaverii. Ja, sit oikeestaan loput on niinku tullut, mitä mul on kavereita, niin täältä.

Et, kyl niinku sosiaalinen elämä aika pitkälle on rakentunu tän varaan [...] Tää on ollu luonnollinen tapa tutustua ihmisiin [...] Ihan uusia niinku tuttuja on tullut yli kaksikymppisenä, kaksvitosenakin vielä.

Osa kertoo tapaavansa nuorten aikuisten toiminnassa ihmisiä, joita ei muuten arjessa tapaa. Osa puolestaan kertoo saaneensa nuorten aikuisten toiminnasta kavereita, joita tapaa myös vapaa-ajalla.

Haastateltavat kertoivat tulleen huomatuksi, mutta nostivat esiin myös huolen siitä, ettei jokainen toiminnassa mukana oleva nuori aikuinen välttämättä koe samoin. Haastateltavien mielestä keskusteluun osallistuminen vaatii joskus nuorelta aikuiselta sellaista sosiaalista rohkeutta, jota jokaisella ei ole. Toiminnassa on mukana myös vahvoja persoonia, jotka tuovat äänekkäästi oman kantansa esiin. Haastateltavat pohtivat, että tällaisessa seurassa voi joidenkin kokemus olla se, etteivät he itse tule huomatuksi tai kuulluksi. Tätä myötä haastateltavat eivät kokeneet keskustelun olevan välttämättä kaikkien kannalta turvallista.

On tietyllä tavalla niinku vahvoja persoonia, jotka tuo vahvasti omia näkemyksiään [...] Mun on helppo päästä puhumaan, jos mä haluan asioista keskustella. Mut mää nään, et jos mä olisin ehkä hiljaisempi tai varovaisempi, niin sitten se vois olla haastavampaa, koska se vaatii ehkä semmoista tiettyä aloitteellisuutta siihen, että pääsee niihin keskusteluihin.

Haastateltavat kokivat, että esimerkiksi ohjatut keskustelut ovat hyviä tilaisuuksia, myös hiljaisempien osallistua. Ohjatuissa keskusteluissa työntekijä huolehtii, että jokainen tulee kuulluksi.

Nuorteniltoja kuvailtiin nuorten aikuisten arkitoiminnaksi ja nuorten aikuisten viikoittaiseksi toiminnaksi. Nuorteniltojen koettiin olevan myös nuorten aikuisten toimintaa, mutta ennen kaikkea nuorille suunnattua työtä. Etenkin vanhemmat haastateltavat kokivat, että nuortenilloissa työntekijöiden huomio on toisinaan enemmän nuorisotyössä ja isokoulutuksessa. Tällöin nuorille aikuisille ei aina riitä aikaa samalla tavalla. Tämä oli haastateltavien mielestä ymmärrettävää.

Työntekijöiden, ajankäyttö tietenkin kohdistuu sitten tohon nuorempaan polveen, joka on täysin ymmärrettävää, et se siihen kohdistuu. Mut, et sitä on ehkä vaikeampi saada sitä tilaa siitä hetkestä.

Vapaaehtoistyön tekemisen koettiin kasvattavan omaa hyvinvointia. Sen koettiin tuottavan hyvää mieltä ja merkityksellisyyttä elämään. Haastateltavat kuvailivat Pirkkalan seurakunnan nuoria aikuisia itseohjautuvaksi yhteisöksi, joka luo toimintaa itselleen ja nuorille. Kokemus oli, että kumpikaan osapuoli, työntekijät tai nuoret aikuiset itse, eivät odota työntekijöiden tekevän kaikkea, vaan että jokainen nuori aikuinen tuo mukanaan omaa osaamistaan. Myös toiminnan luominen muille työmuodoille, etenkin nuorisotyölle, koettiin merkityksellisenä itselle.

Kaikki tuo sit siihen pöytään niinku tietyllä tavalla omaa osaamistaan ja omaa itseään ja sitä kautta tää on niinku yhdessä rakennettu myöskin.

Se on tavallaan monella tapaa talkoohenkistä. Et, siin ei niinku odoteta, että työntekijät tekee kaiken ja me vaan mennään mukaan, vaan siin on usein se, että odotetaan sellaista tietynlaista aktiivisuutta myös niinkun ns. seurakuntalaisilta.

Tää ei oo vaan mulle järjestettyä toimintaa, vaan mä pääsen oleen niinku mukana järjestämässä muillekin toimintaa, ja tuomaan niitä elämyksiä ja niitä mahdollisuuksia.

Tärkeänä pidettiin sitä, että jokainen voi itse vaikuttaa siihen, miten paljon haluaa olla vaikuttamassa toiminnan sisältöön. Halutessaan sai olla mukana toteuttamassa tai suunnittelemassa toimintaa, mutta aina on mahdollisuus myös vain osallistua. Kokemus oli, että mielipiteitä kysellään aina, ja että itseään koskeviin asioihin voi vaikuttaa.

Kyllä aina kysellään mielipiteitä ja sit mä tykkään siitä, et on se myös mahdollisuus, et voi vaikuttaa niinkun monella tasolla. Se voi olla niinkun ihan vaan, et sanoo mielipiteensä tai sit, että tekee asian eteen jotain. Et, on niinku myöskin valinnanvapaus siihen, et millä tasolla haluaa tiettyihin asioihin vaikuttaa.

Kyllä mä koen, et varmaan, jos jotakin haluaisi ehdottaa, niin varmaan menis kyllä ihan läpi [...] Kyllä siinä ois niinku mahdollisuuksia, jos vaan haluaisi. Mutta [...] mieluummin menee vaan sit valmiiseen mukaan.

Seurakunnan toimintaan osallistuminen koettiin hyvinvoinnille myös epäsuorasti haitallisena. Useat haastateltavat harmittelivat sitä, että omasta elämäntavastaan ei ”ulkomaailmassa” voi puhua vapautuneesti. Haastateltavat kertoivat etenkin hengellisyyden koettavan yhteiskunnassa tabuna. Haastateltavat olivat kokeneet kiusaantunutta oloa valehdellessaan tuttavilleen lomasuunnitelmistaan, jotta ne vastaisivat kuulijan odotuksia. Haastateltavat kokivat, etteivät halunneet kertoa lähtevänsä seurakunnan leirille tai osallistuvansa muuten seurakunnan toimintaan. Näin ollen haastateltavien osallisuus on saattanut vähetä muissa yhteisöissä

Jos sit kertoo just ihmisille ketkä ei tiedä just Pirkkalan seurakunnan toiminnasta just, et lähtee vaikka reissuun niin sit tulee semmonen jotenkin tarve selittää, et kyllä me tehdään siellä paljon muutakin, kun sit tällaista. Vaikka sit samaan aikaan se on mulle itelle hirveen tärkeä osa sitä.

Ehkä sitä haluaa suojella ittee, kun valtaosa kuitenkin on semmoisia, jotka ei oo kokenu samalla tavalla.

7.4 Hengellisyyden tukeminen

Hengellisyys ja hengellisyyden tukeminen koettiin seurakunnan tehtäväksi ja hengellisyyden kokeminen nähtiin tarpeellisena. Suurin osa haastateltavista kertoi, ettei ole erityisen hengellinen. Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten toimintaa kuvailtiin avarakatseiseksi ja hyväksyväksi. Osa kertoi haastattelussa uskostaan ja kertoi olevan hyvä, että nuorten aikuisten toiminnassa saa uskoa ja epäroidä. Uskosta saa ajatella miten haluaa ilman, että tulee tuomituksi.

Kyllä mä uskon omalla tavallani johonkin suurempaan todellisuuteen, ehkä.

Mä oon ihan tarpeeksi hengellinen niinkun oleen näissä seurakunnan jutuissa.

Musta tuntuu, et jos on olemassa Jumala, niin se tulee niinku meihin muiden ihmisten kautta.

Vaikka nuorteniltoihin ja muuhun nuorten aikuisten arkitoimintaan ei osallistuttu ensisijaisesti hengellisistä syistä, osa haastateltavista koki hengellisyyden tärkeänä osana elämäänsä.

Mä en ehkä ole sen perässä, mut mä en sano, ettenkö mä nauttisi niistä hetkistä ja mä en sano, etteikö se olisi tärkeä osa tätä toimintaa.

Mun mielestä on jokaisen henkilökohtainen asia, että miten tän niinku mieltää ja mitä täältä hakee. Itte välillä on hengellinen, mutta useimmiten en ole.

Haastateltavat kertoivat kokevansa seurakunnan järjestämät retket muuta toimintaa hengellisemmiksi. Hengellisyyden kokeminen oli ensisijainen syy osallistua seurakunnan retkille.

Haastateltavat uskoivat, että ilman seurakunnan nuorten aikuisten toimintaa he eivät kokisi lainkaan hengellisyyttä. He arvioivat, että mikäli seurakunta ei tarjoaisi nuorten aikuisten toimintaa, olisivat he eronneet kirkosta tai, että he saattaisivat osallistua johonkin muuhun hengelliseen toimintaan, mutta nykyistä harvemmin.

En tiedä olisko ihan hirveesti ainakaan semmosta niinku ainakaan yhteisöllistä hengellisyyttä elämässä. Tai ylipäätäänkään, et tosi moni asia niinku, mikä semmoseen uskonnolliseen identiteettiin itellä liittyy, niin on niinku jotenkin saanut juurensa tai siemenensä täältä.

Et sit, jos en kävis, niin kyllä se hengellisyys jäisi varmaan aika vähälle niinku muuten.

Nuorteniltojen ja muun arkitoiminnan yhteydessä hengellisyyttä koettiin hartauksissa ja varttikirkoissa. Haastateltavat kertoivat oman hengellisyyden tarpeensa

täyttyvän näissä tilaisuuksissa. Varttikirkkoa pidettiin sopivan lyhyenä. Tärkeinä koettiin rippi ja ehtoollinen.

Mä saan täältä niinku sopivan pienissä määrissä silloin, kun mun tarvitsee saada hengellisyyttä, niin mää saan sen täällä. Ja mää saan sen semmotteessa muodossa, että se ei... Tää on kauheen julmasti sanottu, mutta se ei vie kauheasti mun aikaani – se ei tunnu siltä, et mun täytyisi varsinaisesti osallistua hengelliseen tapahtumaan.

Osa haastateltavista kertoo hengellisiä tilaisuuksia olevan tarjolla riittävästi, mutta että osallistuisi niihin useammin, mikäli niitä olisi enemmän. Uskonnollista tyrkyttämistä eivät haastateltavat pitäneet hyvänä asiana, eivätkä haastateltavat kokeneet, että Pirkkalassa näin olisi tehty. Tärkeänä pidettiin ennen kaikkea sitä, että jokainen saa olla uskossa niin paljon tai niin vähän, kuin itse hyväksi kokee.

Yhteinen keskustelu koettiin hengellisyyden tukijana. Monet haastateltavat kokivat nuorten aikuisten toiminnan tärkeänä tilaisuutena juuri hengellisen keskustelun käymiselle.

Kyllä sekin niinku tavallaan on eräänlaista niinku uskonnon harjoittamista, et niinku keskustellaan niinku esimerkiksi semmosesta niinku uskonnon vaikutuksista elämään.

Haastateltavilla oli kokemus, että ihmiset eivät halua käydä hengellistä keskustelua arkielämässä. Kokemus oli, että hengellisyys koetaan tabuna ja, ettei siitä pääse muualla vapautuneesti puhumaan.

Jos mennään johonkin nuorten aikuisten retkelle tai reissuun, niin siitä tulee heti jotenkin semmonen niinku jeesusleiriviba, niinku instant.

Olin niinku Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten illassa Pappilassa, niin sitte just se, et sit kun sen sanoo tällai jollekkin ihan vieralle, niin se varmaan ajattelee, että siellä sitte istutaan piirissä ja rukoillaan, niin eihän se sitten oo sitä ollenkaan.

Aina kun mainitsee jotain uskonnollista tai varsinkin kristinuskoon liittyvää, niin ihmiset yhdistää sen niinku heti johonkin niinku kaikkiin tällaisiin herätysliikkeisiin ja niinku ehkä semmoiseen tosi vahvaan niinku uskonnolliseen konservatiivisuuteen.

Sen mää yleensä selitän, et ei me oo nyt oltu viinaa vetämässä siä. Mut, mainitsenko mää sitä seurakuntaa siinä, et kenen järjestämä juttu se oli niin en oo koskaan. Tai hyvin harvoin.

Usein hengellisyyttä koettiin ohjatussa keskustelussa, mutta toisinaan hengellisyyttä koettiin myös spontaanissa keskustelussa. Erityisesti ohjattu keskustelu koettiin turvallisenä tilaisuutena aloittaa keskustelua hengellisistä aiheista.

Se on jotenkin jännä, et vaikka niinku siviiliminänä sitä niinku varoo tosi paljon, mut täällä niistä asioista on helppo keskustella ja siihen on helppo heittäytyä.

Vois niinku heittää jonkun just sit ehkä just uskoon ja semmoiseen liittyvän kysymyksen ilman, että kukaan niinku kattelee vähän, et mikäs toi nyt oli.

Toisinaan haastateltavat olivat kaivanneet erityistä hengellistä tukea. Näistä tilanteista haastateltavilla on sellainen kokemus, että hengellisyyden tarve näkyy ulospäin ja, että työntekijät ovat tulleet tarjoamaan mahdollisuutta kahdenkeskeiseen hengelliseen keskusteluun. Haastateltavilla oli kokemus, että pyytämällä tämän kaltaista hengellistä tukea saisi aina.

Seurakunnan järjestämille retkille osallistuttiin selkeästi enemmän hengellisistä syistä. Miltei jokainen haastateltava kertoi hengellisyyden kokemisen olevan ensisijainen syy osallistua reissuille.

Reissuille menen sen takia, että pääsee sitten vähän enemmän siihen hengelliseen toimintaan mukaan tai ettiin sitä hengellistä yhteyttä.

Seurakunnan retkillä koettiin enemmän hengellisyyttä, kuin muussa Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten toiminnassa. Myös ne haastateltavat, jotka eivät kokeneet itseään hengellisiksi, kokivat hengellisyyttä ja ”yhteyttä suurempaan” erityisesti osallistuessaan seurakunnan retkelle. Retkien hengellisyyttä lisäsivät hiljaisuus, eristys muusta maailmasta, oma aika sekä ohjattu hengellinen keskustelu. Retket koettiin luonnolliseksi ja turvalliseksi ympäristöksi aloittaa hengellistä keskustelua myös itse.

Välillä tuntuu että, kun on niitä hartauksia, tuntuu jotenkin, et on johonkin yhteydessä.

Et kyllä ne illat nyt täällä -- se on semmosta arjen keskustelua, mutta just ehkä noilla reissuilla enemmän, niin tulee niinku semmosta, paremman sanan puuttessa, niinku syvällisempää keskustelua.

Sunnuntaimessuun ei osallistunut kukaan. Syynä pidettiin huonoa tai liian varhaista aikaa ja liian pitkää kestoa. Sunnuntaimessu koettiin vanhemman ikäluokan tilaisuudeksi, ja tämän myötä vaivaantuneisuutta aiheutti tunne siitä, ettei kuulu joukkoon. Myös nuoren seurakunnan veisukirjan lauluja pidettiin virsiä lähestyttävämpänä. Osa kertoi kokevansa olonsa vaivaantuneeksi sunnuntaimessussa.

Kyllä mä ehkä itse koen sen niinku varttikirkon ehkä niinku enemmän omaksi jutuksi. Tai sillee, et siä nyt käy ehkä enemmän myös niinku oman ikäistä porukkaa. Että, jos mä nyt menisin sinne sunnuntaikirkkoon, niin kyllä siä mummot ja papat varmaan kattois mua sillee, et mitä mä täällä teen.

8 JOHTOPÄÄTÖKSET

Useat kirkosta eronneet mainitsevat eroamisensa syyksi tunteen kirkon merkityksettömyydestä itselle. Myös kokemus kirkon palveluiden tarpeettomuudesta itselle sekä oma näkemys – etenkin liian suvaitsemattomasta kirkosta mainitaan huomattavan usein syynä kirkosta eroamiseen. (Tervo-Niemelä, 2017, s. 140–141.) Kokemus yhteisöllisyyden katkeamisesta johtaa kirkosta etääntymiseen (Porkka, 2021). Tekemästani tutkimuksesta selviää, että Pirkkalan seurakunnan toimintaan osallistuvat nuoret aikuiset kokevat yhteisöllisyyttä. Samoin voidaan huomata, että kirkko ja sen palvelut koetaan itselle merkityksellisinä. Kirkkoa ei tarkasteltu sen ulkopuolelta, vaan osana yhteisöä. Mikäli kokemus yhteisöllisyydestä katkeaa, myös suhtautuminen yhteisöön usein muuttuu (Porkka, 2021).

Valtaosa isostoimintaan osallistuvasta nuorista kertoo haluavansa osallistua myös muuhun seurakunnan toimintaan isostoiminnan päätyttyä (Kirkkohallitus, 2016, s. 61; Porkka, 2021). Tähän yhteisöllisyyden kaipuuseen on Pirkkalan seurakunnassa onnistuttu vastaamaan. Haastateltavat korostivat yhteisöllisyyden tärkeyttä itselleen. Etenkin nuorteniltoihin osallistumisen merkittävä syy oli yhteisöllisyys. Haastateltavat kertoivat osallistuvansa nuorteniltoihin nähdäkseen kavereitaan ja muiden sosiaalisten syiden, kuten ihmisiin tutustumisen, takia. Sosiaalisten tarpeiden täyttäminen on keskeinen syy, minkä takia nuoret aikuiset osallistuvat seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan (Wathén, 2006, s. 186–187).

Aktiivisten osallistujien vähyyttä ja ikääntyneisyyttä voidaan pitää yhtenä kirkon tulevaisuuden haasteista. (Salminen, i.a., s. 40–42). Pirkkalan seurakunnassa on tämän tutkimuksen mukaan onnistuttu varsin hyvin kannustamaan nuoria aikuisia toimimaan vapaaehtoisina. Haastateltavat kuvailevat toimintaa itseohjautuvaksi, toimintaa itselleen ja muille luovana yhteisönä. Vapaaehtoisia nuoria aikuisia pidetäänkin tärkeänä osana nuorten toimintaa. Vapaaehtoiset nuoret aikuiset voivat madaltaa kynnystä nuorten linkittymiseen seurakunnan toimintaan. (Grönlund, 2017, s. 121; Kirkkohallitus, 2016, s. 25–36.)

Nuorten aikuisten kuulemista seurakunnan toiminnan kehittämiseksi pidetään tärkeänä (Modéus, 2014, s. 41; Kirkkohallitus, 2012-a, s. 22, s. 48–49; Kirkkohallitus, 2012-b, s. 12; Hauta-Aho & Tornivaara, 2009, s. 15–16; Pöyhönen, 2019, s. 53–54.) Tutkimuksestani selviää, että Pirkkalan seurakunnassa nuoria aikuisia kuullaan ja heillä on mahdollisuuksia kehittää itselleen merkityksellistä toimintaa itselleen ja muille. Nuorten aikuisten toiminannassa tärkeäksi koettiin, että vapaaehtoistoimintaan sai osallistua niin paljon tai niin vähän, kuin itse hyväksi koki, kuten myös Modéusin (2012, s. 41–42) mukaan tärkeää on.

Haastatellut nuoret aikuiset kertoivat, että heille on merkityksellistä, että saavat olla tukemassa nuoria ja toimimassa heille esimerkkinä seurakuntalaisuudesta. Nuorten aikuisten näkyvyyttä seurakunnassa pidetäänkin tärkeänä osana nuorisotyötä, nuorten tukijoina ja turvallisina aikuisina (Kirkkohallitus, 2016, s. 20–21, s. 43, s. 68). Turvallisessa hengellisessä yhteisössä nuorella on myönteisiä suhteita kodin ulkopuolisiin aikuisiin (Kirkkohallitus, 2016, s. 22).

Vapaaehtoisuuden ollessa näinkin yleistä, voidaan yhteisöä pitää haastateltaville merkityksellisenä ja ympäristöä turvallisena. Vapaaehtoisuutta voidaan pitää merkityksellisen ja turvallisen yhteisön lopputuloksena (Arikka & Naatus, 2019, s. 122–123, s. 127; Modéus, 2012, s. 101–102). Hyvinvoinnin kannalta on merkittävää, että ihminen voi hyödyntää omaa osaamistaan ja luovuuttaan toiminnassa, johon osallistuu (Isola ym., 2012, s. 3).

Wathénin (2006, s. 188) tutkimuksen mukaan nuoret aikuiset pitävät myös hengellistä antia tarjoavia tilaisuuksia kiinnostavina. Sama asia voidaan havaita myös tekemästäni tutkimuksesta. Haastateltavat kertoivat osallistuvansa toimintaan osittain myös hengellisistä syistä. Seurakunnan järjestämille retkille osallistumiseen hengellisyyden kokeminen saattoi olla jopa ensisijainen syy. Nuoret aikuiset haluavat kuitenkin itse päättää sen, missä määrin he osallistuisivat seurakunnan hengellisiin sisältöihin (Wathén, 2006, s. 188). Pirkkalan seurakunnan nuorteniltojen hartauksia nuoret aikuiset pitivät tärkeänä hengellisyyden lähteenä, mutta myös kevyenä hengellisyytenä. Hartauksien liiallista opetuksellisuutta ja uskonnollista tyrkyttämistä eivät haastateltavat kokeneet miellyttävinä tapoina. Haastateltavat kertoivat, ettei Pirkkalan seurakunnan nuorten- tai

nuorten aikuisten työssä niin ollut tehtykään. Helena Kauppilan mukaan nuorisotyön hartauselämässä ei perustana tarvitse olla asioiden opettaminen. Sen sijaan tärkeää olisi luoda nuorelle tilaa tarkastella ja reflektoida omaa hengellisyyttään. Kauppila kertoo, ettei hengellisen elämän kuulu olla irrallinen osa toimintaa, vaan olla nimenomaan toiminnan ydin. (Kauppila, 2021.) Osa haastateltavista koki, että hengellisiä tilaisuuksia voisi olla enemmänkin. Tärkeää olisi tarjota hengellisyyttä monipuolisesti ja ohjata halukkaita sen pariin. Tässä Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työ ei, tämän tutkimuksen mukaan, aina onnistu. Hyvä olisi pohtia sitä, kuinka nuoria aikuisia voidaan tukea esimerkiksi messuun kasvamisessa (Kirkkohallitus, 2012-b, s. 19–20).

Nuorten aikuisten hyvinvointiin vaikuttavat eniten materiaallinen hyvinvointi ja terveys (Kallunki & Lehtonen, 2012, s. 363–365). Haastateltavat eivät ottaneet näitä asioita esiin haastattelussa. Aineiston perusteella ei voida vetää johtopäätöksiä suuntaan tai toiseenkaan. Ei voida esimerkiksi sanoa, ollaanko Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työssä huomioitu kohderyhmän materiaalliseen hyvinvointiin liittyviä riskejä vaikkapa osallistumismaksujen yhteydessä.

Vaikka haastateltavat kokivatkin seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan osallistumisen turvallisena, pohtivat he myös, että ujommat eivät välttämättä tule kuuluksi tai riittävästi huomioituksi, ainakaan muiden nuorten aikuisten toimesta. Haastateltavien mielestä ohjatussa keskustelussa työntekijät huomioivat osallistujia tasapuolisesti ja kysyvät myös hiljaisempien mielipiteitä. Etenkin hengelliset aiheet miellettiin aroiksi keskusteluaiheiksi. Haastateltavat pitivätkin tärkeänä keskusteluja, joissa työntekijä on mukana johdattelemassa keskustelua hengellisiin aiheisiin. Tässä kohtaa korostuu työntekijöiden merkitys ja ammattitaito: aloitteita pitää olla, mutta niiden on oltava taitavia ja hienovaraisia.

Haastateltavat pitivät tärkeänä, että työntekijät tuntevat heidät. Haastateltavat pitivät työntekijöitä enemmän kavereina, kuin työntekijöinä. Työntekijän ja nuoren välisen kontaktin tulisi olla pitkäjänteistä. Paljon merkitsee se, ettei työntekijä vaihdu koko ajan. (Kirkkohallitus, 2016, s. 26.)

Tutkimuksen tarkoituksena on kehittää seurakuntien nuorille aikuisille järjestämää toimintaa. Tutkimukseni mukaan nuorten aikuisten toiminnan kehittämisessä on ennen kaikkea tukea osallisuutta. Seurakunnan on kyettävä luomaan nuorelle aikuiselle sekä sosiaalisesti että hengellisesti turvallinen tila, jossa hän voi kokea osallisuutta.

Tämän tutkimuksen mukaan hengellisyyden tukemisen kannalta merkittävää on, että hengellisyyden kokemiselle tarjotaan monia erilaisia mahdollisuuksia. Seurakunnan on tärkeää miettiä, kuinka seurakuntalaisia voisi tukea messuun kasvamisessa (Kirkkohallitus, 2012-b, s. 19–20). Tutkimukseni osoittaa, että yhtä lailla on tärkeää, että nuorille aikuisille tarjotaan matalan kynnyksen mahdollisuuksia kokea hengellisyyttä ilman pelkoa tuomitukseksi tulemisesta.

9 POHDINTA

9.1 Eettisyys ja luotettavuus

Tutkimuksen tärkeimpinä eettisinä kysymyksinä voidaan pitää informaatioon perustuvaa suostumusta, luottamuksellisuutta, seurauksia ja yksityisyyttä (Hirsjärvi & Hurme, 2008, 19–20). Ihmisoikeuksien voidaan nähdä muodostavan ihmisiin kohdistuvan tutkimuksen eettisen perustan. Tutkittavien suoja tarkoittaa sitä, että tutkijan on ymmärrettävällä tavalla selvittää osallistujalle tutkimuksen tavoitteet, käytettävät menetelmät sekä mahdolliset riskit. Tutkittavien suojan kannalta tärkeää on selvittää osallistujalle hänen oikeutensa kieltäytyä osallistumasta tutkimukseen. (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 115.)

Nämä tutkittavien suojaan liittyvät asiat selvitin haastateltaville ennen haastattelun aloitusta. Kerroin haastateltaville tutkimuksen tavoitteen, tutkimukseen käytettävät menetelmät sekä suunnitelmani tutkimusaineiston ja -tulosten käytöstä. Kerroin tutkimukseen osallistumisen olevan vapaaehtoista ja, että haastateltavalla on oikeus, tutkimuksen missä tahansa vaiheessa, kieltäytyä osallistumasta tutkimukseen.

Tutkittavien suojan kannalta merkityksellistä on, että tutkittavat jäävät nimettömiksi (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 117). Litteroinnissa en käyttänyt haastateltavien oikeita nimiä. Litteroinnin yhteydessä poistin myös sellaisia haastattelussa ilmeneviä tietoja, joiden perusteella haastattelu voitaisiin yhdistää johonkin tiettyyn henkilöön. Esimerkki tällaisesta tiedosta voisi olla vaikkapa asuinpaikka tai sukulaissuhteet.

Tunnistettavuuden mahdollisuutta pienentääkseni olin suunnitellut olla käyttämättä sitaatteja opinnäytetyössäni. Opinnäytetyön käsikirjoituksen esittelyseminaarista saamani palautteen perusteella päädyin kuitenkin ottamaan tekstiin mukaan joitakin sitaatteja. Sitaattien käyttämiseen kiinnitin erityistä huomiota. Pirkkalan seurakunnan toimintaan osallistuu rajattu määrä nuoria aikuisia ja koin tunnustettavuusriskin olevan melko suuri. Jätin käyttämättä sellaiset siteeraukset,

joissa mielestäni oli käytetty yksittäiselle henkilölle tyypillisiä sanavalintoja. En myöskään yhdistänyt eri siteerauksia toisiinsa, ettei yksittäisen haastateltavan siteerauksista voisi rakentaa kokonaisempaa kuvaa haastateltavasta.

Tutkimuksen luotettavuuden parantamiseksi pyrin ottamaan huomioon etenkin tutkimuksen vastaavuuden ja tutkimustilanteen arvioinnin. Vastaavuudella tarkoitetaan tässä yhteydessä kysymystä siitä, vastaavatko tutkijan muodostamat rekonstruktiot tutkittavien todellisuuden alkuperäisiä konstruktioita. Tutkimustilanteen arvioinnilla tarkoitetaan kysymystä siitä, kuinka ulkoisten ja tutkimuksesta itsestään johtuvien tekijöiden aiheuttama vaihtelu otetaan huomioon. (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 120.)

Osa haastateltavista oli kanssani entuudestaan tuttuja. Haastattelun aikaan en ollut työsuhteessa yhteistyöseurakuntaan, mutta aiempien työsuhteitteni kautta olin ollut tekemisissä joidenkin haastateltavien kanssa. Aiempi työntekijä-asiakas-asetelma on saattanut vaikuttaa tutkimuksen luotettavuuteen. Riskinä on, että haastateltavat ovat kokeneet auktoriteetin aiheuttamaa miellyttämisen tarvetta, mikä vääristää vastauksia. Osittain samasta syystä haastattelu- ja äänitystilanne on voitu kokea jännittävänä ja ahdistavana, minkä seurauksena vastaukset ovat saattaneet olla lyhyitä tai haastateltava on kokenut haluttomuutta korjata omaa vastaustaan. Nämä asiat huomioiden, pyrin parantamaan tutkimuksen luotettavuutta, keskustelemalla haastateltavien kanssa arkisista asioista ennen haastattelua. Näin pyrin lieventämään haastateltavien mahdollisesti kokemaa jännitystä.

Haastattelukysymykset olin miettinyt etukäteen niin, etteivät kysymyksenasettelut olleet johdattelevia. Haastattelutilanteen ollessa keskustelunomainen, oli kysymyksiä toisinaan vaikeaa muotoilla keskustelun lomassa niin, etteivät ne olisi johdattelevia. Tällöin usein turvauduin lukemaan kysymyksen suoraan paperista. Haastattelutilanteessa huomasin, että vaikka kysymys ei itsessään olisikaan ollut johdatteleva, sen kysyminen tietyssä kohdassa saattoi johdatella haastateltavaa. Esimerkiksi, kun keskustelu koski työntekijöiden kykyä tukea hyvinvoinnissa, kysymys: ”Koetko yhteisöllä olevan vaikutusta”, on mielestäni johdatteleva. Tällaisissa tilanteissa pyrin painottamaan, että haastateltava saa vastata omin sanoin huolimatta siitä, että kysymys kuulosti johdattelevalta.

Koska itselläni on myös paljon kokemusta Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten työstä, olen tahtomattani saattanut tehdä, omien ennakkokäsitysten pohjalta, vääriä johtopäätöksiä annetuista haastatteluista. Tätä välttääkseni pyrin haastattelutilanteessa pyytämään haastateltavia tarkentamaan vastauksia. Itse pyrin tulkitsemaan niitä myöhemmin erittäin kirjaimellisesti. Liiallisia olettamuksia välttämällä pyrin ehkäisemään vastausten virheellistä tulkintaa.

Oma kokemattomuuteni tutkijana ja haastattelijana on vaikuttanut varmasti haastattelujen onnistumiseen ja tulosten luotettavuuteen. Aineistonkäsittelyä tehdesäni huomasin paljon tilanteita, jotka jälkeenpäin ajatellen olisin halunnut tehdä toisin. Kokemattomuuteni vuoksi keskeytin muutaman alkavan keskustelun liian pian siirtyen seuraavaan aiheeseen. Haastattelujen lopussa kysyin aina, haluaako haastateltava vielä keskustella jostain lisää. Tämä lievittää hieman keskustelun keskeytyksien aiheuttamaa luotettavuusvaikutusta, mutta ei tee sitä mitättömäksi

Haastateltavat valitsi seurakunnan nuorten aikuisten työntekijä, jonka työalaa tutkimus koskee. Työntekijä on saattanut, tiedostamattaankin, valita tutkimukseen vain sellaisia haastateltavia, joiden hän saattaa olettaa kertovan työstä positiivisesti. Mielestäni haastateltavat oli valittu hyvin, ja ne edustivat yllättävänkin kattavasti Pirkkalan seurakunnan toimintaan osallistuvia nuoria aikuisia.

Lisäksi täytyy muistaa, että tutkimuksen tuloksia ei voi yleistää koko Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten yhteisöä koskevaksi, joskin voidaan olettaa, että samat asiat toistuvat myös muilla yhteisön jäsenillä.

Myös on muistettava, että tutkimuksella pyrittiin selvittämään Pirkkalan seurakunnan toimintaan osallistuvien nuorten aikuisten kokemuksia. Niitä, jotka toimintaan eivät osallistunut, ei tämä tutkimus huomioi ollenkaan.

9.2 Ammatillinen kasvu

Opinnäytetyöprosessia pidän tärkeänä oppimiskokemuksena. Luonnollisesti eniten olen oppinut aiheista, joita opinnäytetyössäni käsittelin. Vaikka olenkin ollut töissä Pirkkalan seurakunnan nuorisotyössä, avasi tutkimuksen tekeminen uusia näkökulmia. Erityisesti jäin miettimään työntekijän roolia hengellisyyden ja hyvinvoinnin tukijana. Työntekijät tukivat nuoria aikuisia hengellisyyteen liittyvissä, mutta etenkin hyvinvointiin liittyvissä asioissa enemmän, kuin mitä ennakkokäsitykseni oli. Olkoonkin niin, että tällainen erityinen yksilön tukeminen olikin tutkimukseni mukaan harvinaista, on se sitäkin tärkeämpää.

Opinnäytetyötä tehdessäni huomasin, että hyvinvointiin liittyy monia riskejä nuorena aikuisuudessa. Seurakunnan nuoriso- tai nuorten aikuisten työssä ei näistä moniinkaan voida suoraan vaikuttaa, mutta ne täytyy osata ottaa huomioon toiminnassa. Sosionomin kompetenssien mukaan sosionomin tulee hallita palvelutarpeen arviointi sekä ymmärtää sosiaalialan lainsäädäntö ja palveluohjausprosessi (Suomen ammattikorkeakoulujen sosiaalialan koulutuksen verkosto, i.a.). Kirkon nuorisotyöntekijän on tärkeää tunnistaa eri palvelutarpeita ja osata ohjata palveluiden pariin.

Sosionomin kompetenssien mukaan sosionomin tulee edistää hyvinvointia (Suomen ammattikorkeakoulujen sosiaalialan koulutuksen verkosto, i.a.). Myös kirkon nuorisotyönohjaajan ydiosaamiskuvausessa edellytetään nuorten hyvinvointiin liittyvien tekijöiden tunnistamista (Kirkkohallitus, 2020, s. 6–7, 20). Tutkimusta tehdessäni yllätyin huomattessani, kuinka suuri merkitys seurakunnalla voi olla hyvinvoinnin tukijana.

Sosionomin keskeistä osaamista on osallisuuden edistäminen (Suomen ammattikorkeakoulujen sosiaalialan koulutuksen verkosto, i.a.). Osallisuus on tärkeä hyvinvoinnin parantaja ja ylläpitäjä (Isola ym., 2012, s. 3). Myös kirkon nuorisotyönohjaajan ydiosaamista on mahdollistaa nuorten osallisuus (Kirkkohallitus, 2020, s. 6–7, 20).

Tekemäni tutkimus herätti ajattelemaan, että ellei seurakunta tue hengellisyyteen, niin mikään muu taho sitä tee. Hengellisyyden tukeminen on yksiselitteisesti seurakunnan tehtävä. Nuorisotyönohjaajan ydinosoamista on tiedostaa hengellisyys osana kirkon toimintaa ja turvata nuoren mahdollisuus hengelliseen kasvuun (Kirkkohallitus, 2020, s. 6). Jotta tämä toteutuisi, niin mielestäni tapoja hengellisyyden kokemiseen on oltava monia. Osa kirkon työntekijöistä pitää nuorteniltoja pelkkänä kahvin juomisena: aina pitäisi muistaa hengellinen aspekti, sanovat. Mielestäni ei pidä. Hengellisyyden lisäksi pitää muistaa myös maallisuus. Kirkon nuorisotyönohjaajan ydinosoamiskuvauksessa kerrotaan kirkon olevan yhteisö, jonka ytimessä on usko Jumalaan (Kirkkohallitus, 2020, s. 6). Mielestäni tämä ymmärretään toisinaan väärin. Jumala on ytimessä, ei välttämättä heti ovelta olla vastassa. Seurakunnan työssä on tärkeää toimia kirkon arvojen mukaisesti (Kirkkohallitus, 2020, s. 13–16). Tämä tarkoittaa myös kohtaamisia, osallisuutta, huomioon ottamista, kuulemista, näkemistä – muutakin, kuin vain opettamista. Seurakunnan on tarjottava myös sellaista toimintaa, jossa ihminen voi rauhassa tutustua itseensä, ja oppia tuntemaan sellaisen Jumalan, kuin minkä hyväksi kokee.

Surullista on, että hengellisyys on yhteiskunnassa tabu ja samaan aikaan se voisi olla tukemassa hyvinvointia. Yhteiskunnassa ajetaan äänekkäästi monia tasa-arvoa edistäviä asioita ja hyvä niin, mutta hengellinenkö siis ei saa olla? Mielestäni on tärkeää pohtia, mikä näitä käsityksiä aiheuttaa ja kuinka vääriä käsityksiä voisi lähteä purkamaan.

Nuorten aikuisten työtä seurakunnassa olen pitänyt jo aiemmin tärkeänä, mutta nyt pidän sitä entistä tärkeämpänä – korvaamattomana, suorastaan. Artikkelin perään alleviivaa seurakunnan nuorten aikuisten työn tärkeyttä. Tämä oli yht'aikaa sekä hienoa että latistavaa luettavaa. Hienoa siksi, että Pirkkalan nuorten ja nuorten aikuisten olen kuullut puhuvan siitä, ettei missään muualla ole tällaista. Miksei? Tuoreetkin lähteet kertovat, että edelleen epäonnistuminen jatkuu. Onko se edes epäonnistumista – vai piittaamattomuutta? Tietämättömyyttä? Siksi olikin latistavaa huomata, että tietoa ainakin on paljon ja joka puolella. Jos voi sanoa, ettei tiennyt, voi sanoa myös, ettei ole välittänyt. Toki täytyy muistaa,

että muutos vie aikaa. Monissa seurakunnissa tilanteen muuttamiseksi on varmasti jo tehty töitä, tuloksia ei vain näy vielä.

Myös tutkimuksen tekemisestä olen oppinut paljon ja pidän sitä tärkeänä. Aiheen rajaaminen oli mielestäni vaikeaa. Aihe oli mielestäni niin kiinnostava, että olisin halunnut selvittää sitä kaiken. Paljonhan aihetta onkin jo tutkittu, mutta kuka tietää ehkä tutkin sitä itsekkin vielä joskus lisää – nyt, kun eväät siihen on olemassa.

9.3 Jatkotutkimusideat

Useat haastateltavat kertoivat, että seurakuntayhteys nuorten aikuisten työn jälkeen on epävarmaa. Huoli oli, että ellei perheeseen synny lapsia, ei aikuistyöllä ole annettavaa. Tärkeää olisi selvittää, kuinka polkua nuorisotyöstä aikuistyöhön voitaisiin yhtenäistää. Nuorten aikuisten työ on luonteva työmuoto nuorisotyön toiminnasta aikuisempaan seurakuntaan, mutta ohjaako nuorten aikuisten työ lopulta aikuistyöhön? Miten aikuistyötä voitaisiin kehittää nuoria aikuisia kutsuvammaksi ja paremmin palvelevaksi?

Pirkkalan seurakunnan nuoret aikuiset ovat suuri ja mukaan kutsuva yhteisö. Omasta tutkimuksestani selviää yhteisöllisyyden olevan merkittävä syy toimintaan osallistumiselle. Seurakuntien nuorten aikuisten työn kehittämisen kannalta olisi tärkeää selvittää, kuinka Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten kaltainen yhteisö on saatu luotua.

Nuoria aikuisia, jotka toimintaan eivät osallistu, ei tämä tutkimus huomioi ollenkaan. Voisi olla mielenkiintoista selvittää, miksi nuoret aikuiset eivät osallistu toimintaan. Tällainen tutkimus voisi auttaa seurakuntia nuorten aikuisten työn kehittämissä. Tutkimuksella voisi pyrkiä selvittämään toimivia tapoja nuorten aikuisten kutsumiseksi seurakunnan toimintaan.

LÄHTEET

- Alasuutari, P. (2011). *Laadullinen tutkimus 2.0*. Vastapaino
- Anand, V., Jones, J., & Gill, P. (2013). *The Relationship Between Spirituality, Health and Life Satisfaction of Undergraduate Students in the UK: An Online Questionnaire Study*. Springer Science+Business Media. <https://web.s.ebscohost.com/ehost/detail/detail?vid=0&sid=2fe206d8-1c04-4398-80a3-8610c5fd69ef%40redis&bdata=JnpdGU9ZWWhvc3QtbGl2ZSZzY29wZT1zaXRl#AN=100371642&db=aph>
- Arikka, L., & Naatus, S. (2019). *Talentin voima. Kirkon toiminnan uudet mahdollisuudet*. Kirjapaja.
- Arnett, J. (2015). *Emerging Adulthood: The Winding Road from the Late Teens Through the Twenties. Second Edition*. Oxford University Press.
- Burney, N., Osmany M & Khan W. (2017). *Spirituality and psychological well-being of young adults. Indian Journal Health & Wellbeing. Faculty of Behavioural Sciences SGT University, Gurgaon, Haryana*. Indian Association of Health, Research and Welfare. <https://web.ebscohost.com/anna.diak.fi/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=12&sid=315942a8-f799-4606971a-dc7092a89d53%40pdc-v-sessmgr03>
- Eurostat. (2022). *Unemployment rates by sex, age and educational attainment level (%)*. http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=lfsa_urgaed&lang=en
- Grönlund, H. (2017). Nuoret vapaaehtoisina kirkossa ja yhteiskunnassa. Teoksessa J. Kokkonen (toim.) *Tehdään ihmeitä! Osallisuus, vapaaehtoisuus, jäsenyys ja hengellisyys isostoiminnassa*. (s. 107–124). (Diak Työelämä 10). Diakonia-ammattikorkeakoulu. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-493-291-2>
- Hauta-aho, H., & Tornivaara, S-M. (2009). *Kirkosta kiinni!* Kirjapaja.
- Hirsjärvi, S., & Hurme, H. (2008). *Tutkimushaastattelu: teemahaastattelun teoria ja käytäntö*. Gaudeamus Helsinki University Press.
- Hirsjärvi, S., Remes, P., & Sajavaara, P. (2009). *Tutki ja kirjoita*. Tammi.

- Häkkinen, S. (2009). Nuori aikuinen kirkon jäsenenä. Teoksessa H. Hauta-aho & S-M. Tornivaara. *Tehdään ihmeitä!* (s. 11–18). Kirjapaja.
- Isola, A., Kaartinen, H., Leemann, L., Lääperi, R., Schneider, R., Valtari, S., & KetoTokoi, A. (2017). *Mitä osallisuus on? Osallisuuden viitekehystä rakentamassa*. https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/135356/URN_ISBN_978-952-302-917-0.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Kallunki, V., & Lehtonen, O. (2012). Nuorten aikuisten elämäntyytyväisyyden osatekijät hyvinvoinnin eri tasoilla. *Yhteiskuntapolitiikka*, 77, 359–374. <http://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2012122010340>
- Karvonen, S. (2019). Koetun hyvinvoinnin tila tunnuslukujen valossa. Teoksessa L. Kestilä, & S. Karvonen (toim.) *Suomalaisten hyvinvointi 2018* (s. 96–100). Terveystieteiden tutkimuskeskus. https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/137498/THL_Suomalaisten%20hyvinvointi%202018.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Kauppila, H. (2021). Spiritualiteetin vaaliminen. Teoksessa H. Kauppila (toim.) *Kasvu vapauteen – Nuorten rinnalla seurakunnassa*. Kirjapaja.
- Ketola, K., Kääriäinen, K., & Niemelä, K. (2007). Suomalaisten uskonnollisuuden muutokset. Teoksessa S. Borg, K. Ketola, K. Kääriäinen, K. Niemelä & P. Suhonen *Uskonto, arvot ja instituutiot – Suomalaiset World Values -tutkimuksissa 1981–2005*. Yhteiskuntatieteellisen tietoarkiston julkaisuja 4. https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/65684/uskonto_arvot_ja_instituutiot_2007.pdf;jsessionid=3E81BB8975EDBA3AAEF342D2A5DE0739?sequence=1
- Kirkkohallitus. (2012-a). *Nuoret seurakuntalaisina – Kehittämisasiakirja*. <https://evl.fi/documents/1327140/51750376/Nuoret+seurakuntalaisina+kehitt%C3%A4misasiakirja/2bbd7ddc-10c1-8290-d1b1-dd812bfb48ec>
- Kirkkohallitus. (2012-b). *Aikuiset seurakuntalaisina*. https://evl.fi/documents/1327140/52567046/KH_aikuiset_www.pdf/00348a76-1edc-eb1-7cd8-fb23f578f2f2?t=1620279651360
- Kirkkohallitus. (2016). *Isoja ihmeitä – Isostoiminnan linjaus 2016*. <https://evl.fi/documents/1327140/39461555/Isoja+ihmeita%C3%A4+->

+Isostoiminnan+linjaus+2016/2f33ba1b-73cf-5d5e-abba-dea671c432ef

- Kirkkohallitus. (2020). *Nuorisotyönohjaajan ydinosaamiskuvaus*. https://evl.fi/documents/1327140/43561565/Nuorisotyönohjaajan_ydinosaamiskuvaus_2020_pdf.pdf/94ba3786-accb-1346-dbaa-5c189ec753ba?t=1596644157216
- Köykkä, A. (2014). *Nuorisotyön alkeet ja jatko*. Lasten keskus ja kirjapaja. L 1054/1993. *Kirkkolaki*. <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19931054>
- L 1285/2016. *Nuorisolaki*. <https://finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20161285>
- L 359/2003. *Kansalaisuuslaki*. <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2003/20030359>
- Lossi, T. (2017). Nuoret aikuiset rippikoulun rakentajina. Teoksessa J. Kokkonen (toim.) *Tehdään ihmeitä! Osallisuus, vapaaehtoisuus, jäsenyys ja hengellisyys isostoiminnassa*. (s. 211–214). (Diak Työelämä 10). Diakonia-ammattikorkeakoulu. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-493-291-2>
- Modéus, F. (2014). *Osallisuuteen kutsutut. Jumalanpalvelusyhteisö muutoksessa*. Kirjapaja.
- Myllyniemi, S., & Berg, P. (2014). *Nuoria liikkeellä. Nuorten vapaa-aikatutkimus 2013*. Opetus- ja kulttuuriministeriö.
- Niemelä, K. (2007). *Rippikoulusta aikuisuuteen – Pitkittäistutkimus rippikoulun merkittävydestä ja vaikuttavuudesta*. Kirkon tutkimuskeskus.
- Pajula, E. (2014). Tositarinoita osallisuudesta. Teoksessa Jämsén, A. & Pyykkönen, A. (toim.), *Osallisuuden jäljillä* (s. 11–21). Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry. <https://www.pksotu.fi/pksotu/wpcontent/uploads/2018/02/osallisuuden-j%C3%A4lkill%C3%A4-verkko-versio-pakattuna-16052014.pdf>
- Pihkala, P. (2017). Nuoret aikuiset rippikoulun rakentajina. Teoksessa J. Kokkonen (toim.) *Tehdään ihmeitä! Osallisuus, vapaaehtoisuus, jäsenyys ja hengellisyys isostoiminnassa*. (s. 71–81). (Diak Työelämä 10). Diakonia-ammattikorkeakoulu. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-493-291-2>
- Pirkkalan nuori seurakunta. (i.a.). *Nuoret aikuiset*. Saatavilla 4.3.2021 <http://www.seuris.net/nuoretaikuiset.htm>

- Pirkkalan seurakunta. (i.a.-a). *Pirkkalan seurakunta pähkinänkuoressa*. Saatavilla 4.3.2021 <https://www.pirkkalanseurakunta.fi/info-ja-asiointi/seurakunta-pahkinankuoressa>
- Pirkkalan seurakunta. (i.a.-b). *Nuoret aikuiset eli Pirkkalan K18-väki*. Saatavilla: <https://www.pirkkalanseurakunta.fi/ryhmat/nuoret-ja-rippikoulu/nuoret-aikuiset>
- Porkka, J. (2021). Kasvava nuori ja uskon yhteisöllisyys. Teoksessa H. Kaupila (toim.) *Kasvu vapauteen – Nuorten rinnalla seurakunnassa*. Kirjapaja.
- Puusa, A. (2020). Haastattelutyypit ja niiden metodiset ominaisuudet. Teoksessa A. Puusa & P. Juuti (toim.) *Laadullisen tutkimuksen näkökulmat ja menetelmät*. (s. 99–112). Gaudeamus.
- Pöyhönen, T. (2019). *Yhteisöjen kirkko*. Karas-sana oy.
- Raittila, S., Korpela, T., Ylikännö, M., Laatu, M., Heinonen, H-M., Jauhiainen, S., & Helne, T. (2018) *Nuoret ja perustoimeentulotuen saanti. Rekisteriselvitys*. (Työpapereita 138.) Kelan tutkimus.
- Rouvinen-Willenius, M. (2014). Koti osallisuutta - mikä estää, mikä mahdollistaa. Teoksessa A. Jämsén & A. Pyykkönen (toim.), *Osallisuuden jäljillä* (s. 51–68). Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry. <https://www.pksotu.fi/pksotu/wpcontent/uploads/2018/02/osallisuuden-j%C3%A4ljill%C3%A4-verkkoversio-pakattuna-16052014.pdf>
- Ruusuvuori, J., & Nikander, P. (2017). Haastatteluaineiston litterointi. Teoksessa M. Hyvärinen, P. Nikander & J. Ruusuvuori (toim.) *Tutkimushaastattelun käsikirja*. (s. 427–444). Vastapaino.
- Salminen, V-M. (i.a.). Leikkauspintoja kirkon jäsenyyteen. Teoksessa Hytönen, M., Ketola, K & Salomäki, H. (toim.), *Osallistumattomien yhteisö? Kansankirkon passiiviset jäsenet tarkastelussa* (s. 40–58). (Kirkon tutkimuskeskus.) Saatavilla 2.4.2022: <https://evl.fi/documents/1327140/45386794/Ktk+++Leikkauspintoja+kirkon+j%C3%A4senyyteen/a8bc3277-bf3a-7667-f9b1-abc60c66abf8>
- Samta, P. (2015). International Journal of Children`s spirituality. Teoksessa P. Samta (toim.) *Adolescents, well-being and spirituality: insights from a spiritual program. International Journal of children`s spirituality*.

- (s. 29–49). (School of Social Work, Tata Institute of Social Sciences).
- Scanland, M. C. (2017). *Urban Saints: An Interweaving Ecclesiology as a Contribution to the Fresh Expressions Debate* (Doctoral dissertation, Durham University). <http://etheses.dur.ac.uk/12490/>
- Suomen ammattikorkeakoulujen sosiaalialan koulutuksen verkosto. (i.a.). Sosiaalialan tutkinnot ja kompetenssit. Saatavilla 13.3.2022: <https://www.sosiaalialanamkverkosto.fi/sosiaalialan-tutkinnot-ja-kompetenssit/>
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko. (2012) *Haastettu kirkko. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2008–2011*. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 115.
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko. (2021-a). *Jäsentilasto 1999-2021*. <https://www.kirkontilastot.fi/viz?id=204>
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko. (2021-b). *Jäsentilasto 2021*. <https://www.kirkontilastot.fi/viz.php?id=185>
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko. (i.a.-a). *Osallisuus*. Saatavilla 5.3.2022: <https://evl.fi/plus/seurakuntaelama/diakonia/sosiaalinen-hyvinvointi-ja-ihmissuhteet/osallisuus>
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko. (i.a.-b). *Aamenesta öylättiin – kirkon sanasto*. Saatavilla 4.3.202:1 <https://evl.fi/sanasto>
- Suomen mielenterveys Ry. Mieli. (2021). *Korona-aika kuormittaa nuorten aikuisten hyvinvointia*. Stt Viestintäpalvelut oy. <https://www.sttinfo.fi/tiedote/korona-aika-kuormittaa-nuorten-aikuistenhyvinvointia?publisherId=1863&releasId=69904990>
- Särkelä-Kukko, M. (2014). Osallisuuden eriarvoisuus ja eriarvoistaminen. Teoksessa Jämsén, A. & Pyykkönen, A. (toim.), *Osallisuuden jäljillä* (s. 34–50). Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry. <https://www.pksotu.fi/pksotu/wpcontent/uploads/2018/02/oSallisuuden-j%C3%A4ljill%C3%A4-verkkoversio-pakattuna-16052014.pdf>
- Terveyden ja hyvinvoinninlaitos. (2019). *Nuorten aikuisten terveys- ja elintavat Suomessa- Finterveys 2017- tutkimuksen tuloksia*. https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/137960/URN_ISBN_978-952-343-319-9.pdf?sequence=1&isAllowed=y

- Tervo-Niemelä, K. (2017). Kirkon jäsenyys rippikoulun ja isostoiminnan kysymyksenä. Teoksessa J. Kokkonen (toim.) *Tehdään ihmeitä! Osallisuus, vapaaehtoisuus, jäsenyys ja hengellisyys isostoiminnassa*. (s. 125–152). (Diak Työelämä 10). Diakonia-ammattikorkeakoulu. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-493-291-2>
- Tilastokeskus. (2020-a). *Suomen kansalaisten muuttotappio vähentynyt kaikissa koulutusryhmissä*. Suomen virallinen tilasto. https://www.stat.fi/til/muutl/2019/02/muutl_2019_02_2020-12-21_tie_001_fi.html
- Tilastokeskus. (2020-b). *Solmittujen avioliittojen määrä väheni edelleen*. Suomen virallinen tilasto. https://www.stat.fi/til/ssaaty/2019/ssaaty_2019_2020-05-08_tie_001_fi.html
- Tilastokeskus. (2020-c). *Liitetaulukko 7. Ensiasunnon ostajat 2006–2019* https://www.tilastokeskus.fi/til/asas/2019/01/asas_2019_01_2020-10-14_tau_007_fi.html
- Tilastokeskus. (2020-d). *Avioituvuus jyrkässä laskussa – noin joka toinen naimisiin ennen 50. ikävuotta*. Suomen virallinen tilasto. https://www.stat.fi/til/ssaaty/2019/02/ssaaty_2019_02_2020-11-12_tie_001_fi.html
- Tilastokeskus. (2021-a). *Syntyvyyden lasku pysähtyi vuonna 2020*. Suomen virallinen tilasto. https://www.stat.fi/til/synt/2020/synt_2020_2021-04-23_tie_001_fi.html
- Tilastokeskus. (2021-b). *Puolella kotitalouksista nettovarallisuutta yli 104 000 euroa vuonna 2019*. Suomen virallinen tilasto. https://www.stat.fi/til/vtutk/2019/vtutk_2019_2021-06-08_tie_001_fi.html
- Tilastokeskus. (2021-c). *873 000 henkilöä oli köyhyys- tai syrjäytymisriskissä vuonna 2019*. Suomen virallinen tilasto. https://www.stat.fi/til/eot/2020/01/eot_2020_01_2021-02-09_tie_001_fi.html
- Tirri, K. (2006). Nuorten aikuisten spiritualiteetti Kalliossa. Teoksessa T. Mikola, K. Niemelä, & J. Petterson (toim.), *Urbaani usko. Nuoret*

aikuiset, usko ja kirkko. (s. 292–304). (Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 96). Kirkon tutkimuskeskus.

Tuomi, J., & Sarajärvi, A. (2018). *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. Tammi.

Vaarama, M., Moisio, P., & Karvonen, S. (toim.). (2010). *Suomalaisten hyvinvointi 2010*. Terveysten ja hyvinvoinnin laitos. <https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/80297/8cec7cec-5cf3-4209-ba7a-0334ecdb6e1d.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Wathén, E. (2006). Edes kerran vuodessa kirkkoon. Teoksessa T. Mikkola, K. Niemelä, & J. Petterson (toim.), *Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko.* (s. 178–191). (Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 96). Kirkon tutkimuskeskus.

LIITTEET

Liite 1: Haastattelurunko

Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten toiminta:

- Millä tavalla kuvailisit itseäsi osana Pirkkalan seurakuntaa?
- Millä tavalla osallistut Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan? Millaiseen toimintaan?
- Entä muuhun Pirkkalan Seurakunnan toimintaan?
- Mikä nuorten aikuisten toiminnassa on sinulle mieluista?
- Mikä saa sinut osallistumaan nuorten aikuisten toimintaan?

Hyvinvointi ja sen tukeminen (sosiaaliset suhteet, elämänlaatu, turvallisuus, osallisuus):

- Millaisena koet seurakunnan nuorten aikuisten työn? Tärkeänä? Turvallisena?
- Oletko saanut seurakunnan nuorten aikuisten työn ansiosta uusia tuttavuuksia?
 - o Tapaatko näitä tuttavuuksia myös muulla vapaa-ajalla?
- Mitä luulet, millaista elämäsi olisi ilman seurakunnan nuorten aikuisten työtä?
- Millaisena koet seurakunnan nuorten aikuisten toiminnan merkityksen elämänlaatuusi?
- Koetko tulevasi huomatuksi seurakunnan nuorten aikuisten toiminnassa?
- Koetko voivasi vaikuttaa itseäsi koskevilla asioilla seurakunnan nuorten aikuisten toiminnassa?
- Koetko seurakunnan nuorten aikuisten työn lisäävän hyvinvointiasi?

Hengellisyys ja sen tukeminen:

- Miten määrittelisit hengellisyyden?
- Millaiselle hengellisyydelle koet tarvetta?
- Koetko, että seurakunnan nuorten aikuisten työ tukisi hengellisyyttäsi?
 - o Millä tavalla?
- Koetko, että seurakunnan nuorten aikuisten työn kuuluu tukea hengellisyydessä?
- Käytkö sunnuntaimessussa?
 - o Voisiko messulla olla hengellistä annettavaa sinulle?

Liite 2: Suostumuslomake

KIRJALLINEN SUOSTUMUS HAASTATTELUSSA KERÄTYN AINEISTON
HYÖDYNTÄMISESTÄ TUTKIMUKSESSA

Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää Pirkkalan seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan osallistuvien syitä osallistua toimintaan, sekä kokemuksia hengellisyden ja hyvinvoinnin tukemisesta nuorten aikuisten toiminnassa.

Haastattelu äänitetään, ja äänitetty aineisto litteroidaan tekstiksi. Haastattelussa kerättyä aineistoa käytetään opinnäytetyön tutkimuksessa. Tutkimuksen tulokset tullaan julkaisemaan osana opinnäytetyötä sekä mahdollisesti artikkelissa. Haastateltavan henkilöllisyys jää vain tutkijan tietoon. Kerätty tutkimusaineisto hävitetään opinnäytetyön valmistuttua. Tutkimukseen osallistuminen on vapaaehtoista, ja haastateltava voi missä tahansa vaiheessa kieltäytyä osallistumasta tutkimukseen, keskeyttää haastattelun tai olla vastaamatta haastattelukysymyksiin.

Olen saanut tarpeeksi tietoa voidakseni osallistua kehittämis-/ tutkimushankkeeseen ja hyväksyn tässä lomakkeessa esitetyt asiat.

 Päiväys ja paikka

 Päiväys ja paikka

 Tutkimukseen osallistuvan allekirjoitus ja nimenselvennys

 Tutkimuksen tekijän allekirjoitus ja nimenselvennys

Tätä suostumuslomaketta on allekirjoitettu kaksi kappaletta, joista toinen jää tutkimukseen osallistuvalla, toinen tutkimuksen tekijälle.

Lisätietoja opinnäytetyöstä ja tutkimuksesta voit kysyä opinnäytetyön tekijältä tai opinnäytetyötä ohjaavalta opettajalta.

Opinnäytetyön tekijä

Ossi Hakala

ossi.hakala@student.diak.fi

040 [redacted] [redacted]

Ohjaava opettaja

[redacted] [redacted]

[redacted]. [redacted]@diak.fi

040 [redacted] [redacted]